

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2017/390**av den 11 november 2016****om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller tekniska tillsynsstandarder avseende vissa stabilitetskrav för värdepapperscentraler och utsedda kreditinstitut som tillhandahåller anknutna banktjänster****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 47.3 tredje stycket, artikel 54.8 tredje stycket och artikel 59.5 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) nr 909/2014 fastställs stabilitetskrav för värdepapperscentraler som ska säkerställa att de är säkra och sunda och att de vid varje tidpunkt uppfyller kapitalkraven. Kapitalkraven säkerställer att en värdepapperscentral alltid har tillräckligt kapital för att möta de risker som den är exponerad för och att den är rustad för att genomföra en ordnad avveckling eller omstrukturering av verksamheten om det skulle behövas.
- (2) Bestämmelserna i förordning (EU) nr 909/2014 om kredit- och likviditetsrisker hos värdepapperscentraler och utsedda kreditinstitut säger uttryckligen att dessa måste ha interna regler och förfaranden som gör det möjligt för dem att övervaka, mäta och hantera exponeringar och likviditetsbehov, inte bara vad gäller enskilda deltagare utan även vad gäller deltagare som tillhör samma koncern och som är motparter i värdepapperscentralen; bestämmelserna bör därför gälla för företagsgrupper som består av ett moderbolag och dess dotterbolag.
- (3) För denna förordning har hänsyn tagits till relevanta rekommendationer i principerna för finansmarknadsinfrastruktur som har utfärdats av kommittén för betalnings- och avvecklingssystem och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (nedan kallade CPSS-Ioscos principer) ⁽²⁾. Hänsyn har också tagits till hur kapital i kreditinstitut behandlas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽³⁾ eftersom värdepapperscentraler i viss mån exponeras för liknande risker som kreditinstitut.
- (4) Det är lämpligt att kapital definieras på samma sätt i denna förordning som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ (Emir). En sådan definition lämpar sig bäst för tillsynskraven med tanke på att definitionen av kapital i förordning (EU) nr 648/2012 togs fram särskilt för marknadsinfrastruktur. Värdepapperscentraler som har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med förordning (EU) nr 909/2014 är skyldiga att uppfylla både kapitalkraven enligt denna förordning och kapitalbaskraven enligt förordning (EU) nr 575/2013. Kapitalbaskraven i förordning (EU) nr 575/2013 måste uppfyllas med instrument som uppfyller villkoren i den förordningen. För att undvika motstridiga eller överlappande krav och med tanke

⁽¹⁾ EUT L 257, 28.8.2014, s. 1.

⁽²⁾ *Principles for Financial Market Infrastructures*, Kommittén för betalnings- och avvecklingssystem (CPSS) inom Banken för internationell betalningsutjämnning och tekniska kommittén vid den internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco), april 2012.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

på att de metoder som används för att beräkna extra kapitalkrav för värdepapperscentraler enligt förordning (EU) nr 909/2014 ligger nära de metoder som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013, bör värdepapperscentraler som tillhandahåller anknutna banktjänster, för att uppfylla extra kapitalkrav enligt denna förordning, tillåtas använda instrument som uppfyller kraven i antingen förordning (EU) nr 575/2013 eller förordning (EU) nr 909/2014.

- (5) För att säkerställa att en värdepapperscentral vid behov skulle kunna genomföra en omstrukturering eller en ordnad avveckling av sin verksamhet bör den ha ett kapital som tillsammans med balanserade vinstmedel och reserver vid alla tidpunkter är tillräckligt för att täcka rörelsekostnaderna under den tid som behövs för att den ska kunna omorganisera sin kritiska verksamhet, inklusive genom kapitaltillskott, ledningsbyte, reviderad affärsstrategi, reviderade kostnads- eller avgiftsstrukturer och omstrukturering av den tjänst som den tillhandahåller. Med tanke på att en värdepapperscentral vid avveckling eller omstrukturering måste fortsätta sin normala verksamhet, och även om de faktiska kostnaderna vid en avveckling eller omstrukturering på grund av kostnaderna i samband med detta kan vara avsevärt högre än de årliga rörelsekostnaderna brutto, bör användning av årliga rörelsekostnader brutto som riktmärke för beräkning av det kapital som krävs fungera väl som ett närmevärde för de faktiska kostnaderna under avveckling eller omstrukturering av verksamheten i en värdepapperscentral.
- (6) På samma sätt som artikel 36.1 a i förordning (EU) nr 575/2013, där institut åläggs att dra av förluster för innevarande räkenskapsår från kärnprimärkapitalet, bör även denna förordning beakta betydelsen av nettoresultatet för att kompensera eller absorbera riskerna till följd av ogynnsamma förändringar i företagsklimatet. Därför måste förluster till följd av kristallisering av affärsrisker bara täckas med kapitalbasmedel i de fall då nettoresultatet inte räcker till. Innevarande års förväntade siffror, där nya förhållanden räknas in, bör också beaktas om uppgifter från föregående år saknas, till exempel när det gäller nyetablerade värdepapperscentraler. I linje med liknande bestämmelser i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 ⁽¹⁾ bör värdepapperscentraler vara skyldiga att inneha ett lägsta belopp kapital som skydd mot affärsrisk för att garantera stabilitetskraven.
- (7) I enlighet med CPSS-Ioscos principer kan kostnader för amortering och avskrivning av materiella och immateriella tillgångar dras av från bruttorörelsekostnader för beräkning av kapitalkrav. Eftersom sådana kostnader inte genererar faktiska kassaflöden som måste stödjas av kapital, bör avdragen vara giltiga i samband med kapitalkraven för affärsrisk och kraven som avser avveckling eller omstrukturering.
- (8) Hur mycket tid som behövs för en ordnad avveckling eller omstrukturering av en värdepapperscentralens verksamhet är helt beroende på vilka tjänster den tillhandahåller och vilken marknad den verkar på, och särskilt på om en annan värdepapperscentral kan överta en del av tjänsterna eller hela verksamheten. Antalet månader som krävs för avveckling eller omstrukturering av verksamheten bör därför baseras på värdepapperscentralens egen uppskattning. Perioden bör dock inte vara kortare än det minsta antal månader som krävs för omstrukturering eller avveckling enligt artikel 47 i förordning (EU) nr 909/2014 för att säkerställa en betryggande nivå på kapitalkraven.
- (9) Värdepapperscentraler bör ta fram alternativ för avveckling eller omstrukturering av verksamheten som är anpassade efter deras affärsmodell. För en harmoniserad tillämpning av omstrukturerings- och avvecklingsbestämmelserna i unionen och för att säkerställa att sunda stabilitetskrav är uppfyllda, bör utformningen av sådana alternativ styras med hjälp av väldefinierade kriterier.
- (10) Förordning (EU) nr 575/2013 är lämplig som utgångspunkt för att fastställa kapitalkrav för värdepapperscentraler. För att säkerställa överensstämmelse med den förordningen bör de metoder för beräkning av operativ risk som fastställs i den här förordningen vid dess tillämpning även anses täcka juridiska risker.
- (11) Om fel skulle uppstå i värdepappersförvaringen för en deltagares räkning leder detta antingen till en kostnad för deltagaren eller en kostnad för värdepapperscentralen till följd av rättsliga anspråk. Bestämmelserna för beräkning av kapitalkraven för operativ risk beaktar därför redan förvaringsrisken. Av samma skäl bör förvaringsrisken för

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn för kapitalkrav för centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 37).

värdepapper som innehas genom en länk med en annan värdepapperscentral inte omfattas av extra kapitalkrav utan anses ingå i kapitalkravet för operativ risk. På samma sätt bör en värdepapperscentralns förvaringsrisk för egna tillgångar som innehas av en bank eller andra värdepapperscentraler inte räknas två gånger, och extra kapital bör inte krävas.

- (12) En värdepapperscentral kan också vara exponerad för investeringsrisker i samband med de tillgångar som den äger eller investeringar som den gör med hjälp av säkerheter, deltagarnas insättningar, lån till deltagarna eller annan exponering inom ramen för de tillåtna anknutna banktjänsterna. Investeringsrisk är den förlustrisk som en värdepapperscentral exponeras för när den investerar egna eller deltagarnas medel, till exempel säkerheter. Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾, förordning (EU) nr 575/2013 och delegerad förordning (EU) nr 152/2013 är lämpliga som utgångspunkt för att fastställa kapitalkrav för kredit-, motpartskredit- och marknadsrisker som kan uppstå i samband med en värdepapperscentralns investeringar.
- (13) På grund av verksamhetens natur exponeras värdepapperscentraler för risker genom potentiella förändringar av det allmänna affärsläget som kan påverka deras finansiella ställning genom att intäkterna sjunker eller kostnaderna ökar så att det uppstår förluster som måste dras av från kapitalet. Eftersom affärsriskens storlek i hög grad beror på varje värdepapperscentralens specifika situation och på ett antal olika faktorer, bör kapitalkraven i denna förordning grundas på värdepapperscentralens egen uppskattning, och de uppskattningsmetoder som värdepapperscentralen använder bör stå i proportion till hur omfattande och komplex dess verksamhet är. Värdepapperscentralen bör ta fram sin egen uppskattning av det kapital som krävs för att täcka affärsrisken under en rad stressscenarier för att täcka risker som inte redan beaktas i den metod som används för operativa risker. För att säkerställa att kapitalkravet för affärsrisk ligger på en betryggande nivå när beräkningarna görs med egna scenarier bör ett minimikapitalkrav fastställas i form av en lägsta säkerhetsnivå. Minimikapitalkravet för affärsrisk bör anpassas till liknande krav som gäller för andra marknadsinfrastrukturer i andra unionsrättsakter, till exempel kommissionens delegerade förordning om kapitalkrav för centrala motparter.
- (14) Det extra kapitalkravet för risker i samband med anknutna banktjänster bör omfatta alla risker som hänger samman med tillhandahållande av intradagskredit till deltagare eller andra användare. Om tillhandahållande av intradagskredit leder till dagslånekreditexponeringar eller längre, bör motsvarande risk mätas och hanteras med hjälp av de redan befintliga metoderna i förordning (EU) nr 575/2013, närmare bestämt del tre avdelning II kapitel 2 för schablonmetoden och kapitel 3 för metoden för intern riskklassificering (internmetoden), eftersom den förordningen innehåller tillsyns krav för mätning av kreditrisk till följd av dagslånekreditexponeringar eller längre exponeringar. Risker till följd av intradagskredit måste emellertid ges särskild behandling eftersom mätmetoder för sådana risker inte uttryckligen finns med i förordning (EU) nr 575/2013 eller annan tillämplig unionslagstiftning. En metod som specifikt mäter intradagskreditrisk bör ha tillräcklig känslighet för risker så att hänsyn tas till säkerhetens kvalitet, deltagarnas kreditbetyg och de faktiska intradagsexponeringarna. Samtidigt bör metoden ge lämpliga incitament till dem som tillhandahåller anknutna banktjänster, däribland incitament att samla in säkerhet av högsta möjliga kvalitet och välja kreditvärda motparter. Tillhandahållare av anknutna banktjänster är visserligen skyldiga att göra erforderliga bedömningar och tester av säkerhetens och värderingssavdragens nivå och värde, men den metod som används för att fastställa extra kapitalkrav för intradagskreditrisk bör ändå vara utformad så att tillräckligt med kapital finns tillgängligt om det skulle inträffa att säkerhetens värde plötsligt minskar på ett sätt som överstiger beräkningarna och leder till återstående kreditexponeringar som delvis saknar säkerhet.
- (15) Vid beräkningen av extra kapitalkrav för risker i samband med anknutna banktjänster måste tidigare uppgifter om intradagskreditexponeringar beaktas. För att kunna beräkna kapitalkravet bör därför enheter som tillhandahåller anknutna banktjänster till användare av värdepapperscentralstjänster i enlighet med artikel 54.2 i förordning (EU) nr 909/2014 (nedan kallade *tillhandahållare av anknutna banktjänster*) registrera uppgifter om intradagskreditexponeringar för minst ett år. I annat fall kan de inte fastställa relevanta exponeringar att basera beräkningen på. Tillhandahållare av anknutna banktjänster bör därför inte vara skyldiga att uppfylla det kapitalbaskrav som motsvarar det extra kapitalkravet förrän de kan samla in alla uppgifter som behövs för beräkningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (16) Enligt artikel 54.8 i förordning (EU) nr 909/2014 ska regler utarbetas för att fastställa det extra kapitalkrav som avses i artikel 54.3 d och 54.4 e i den förordningen. Enligt artikel 54 i förordningen ska dessutom det extra kapitalkravet reflektera intradagskreditrisken från verksamheter som omfattas av avsnitt C i bilagan till samma förordning och särskilt bestämmelserna om intradagskredit till deltagare i ett avvecklingsystem för värdepapper eller andra användare av värdepapperscentraltjänster. Exponeringen för intradagskreditrisk bör därför också omfatta den förlust som en tillhandahållare av anknutna banktjänster skulle drabbas av om en låntagande deltagare hamnar på obestånd.
- (17) Artikel 59.3 d i förordning (EU) nr 909/2014 som rör kreditrisk hos en tillhandahållare av anknutna banktjänster kräver insamling av "högljikvida säkerheter med minimal kredit- och marknadsrisk". Artikel 59.4 d i förordning (EU) nr 909/2014 som rör likviditetsrisk hos en tillhandahållare av anknutna banktjänster kräver tillgång till "kvalificerade likvida resurser". En sådan kvalificerad likvid resurs är "högljikvida säkerheter". Att olika uttryck används i de två fallen förklaras av att det rör sig om olika typer av risker eftersom kreditrisk och likviditetsrisk i förordningen motsvarar olika koncept, men de avser båda samma höga kvalitet på tillhandahållare eller tillgångar. Det skulle därför vara lämpligt att kräva att samma villkor måste vara uppfyllda innan en säkerhet eller en likvid resurs i form av säkerheter kan anses tillhöra antingen kategorin "högljikvida säkerheter med minimal kredit- och marknadsrisk" eller kategorin "kvalificerade likvida resurser".
- (18) Enligt artikel 59.3 d i förordning (EU) nr 909/2014 ska en tillhandahållare av anknutna banktjänster godta högljikvida säkerheter med minimal kredit- och marknadsrisk för att hantera motsvarande kreditrisker. Artikel 59.4 d i förordningen föreskriver också att de kan använda andra typer av säkerheter än högljikvida säkerheter med minimal kredit- och marknadsrisk i specifika situationer, om ett lämpligt värderingsavdrag tillämpas. För att underlätta detta bör en tydlig hierarki upprättas för säkerheternas kvalitet så att det går att avgöra vilken säkerhet som kan godtas för att fullständigt täcka kreditriskexponeringar, vilken säkerhet som kan godtas som likvida resurser och vilken säkerhet som kan godtas för att minska kreditrisk men kräver kvalificerade likvida resurser. De som ställer säkerhet bör inte hindras från att fritt byta ut säkerheter beroende på sina tillgängliga resurser och strategier för styrning av balansräkningen (ALM). Normal praxis för säkerheter, såsom förlitan på deltagares pantkonto, där säkerheten sätts in av deltagaren på dennes pantkonto för att fullt ut täcka alla kreditexponeringar, bör därför tillåtas som ersättning för säkerhet så länge säkerhetens kvalitet och likviditet övervakas och uppfyller kraven i denna förordning. När sådana arrangemang med pantkonton används sätter deltagaren in säkerheten på sitt pantkonto för att fullt ut täcka alla kreditexponeringar. Vidare bör en tillhandahållare av anknutna banktjänster godta säkerhet baserat på den angivna hierarkin men kan vid behov realisera den godtagna säkerheten på effektivaste sätt om en deltagare hamnar på obestånd. Ur ett stabilitetsperspektiv bör dock tillhandahållare av anknutna banktjänster löpande kunna övervaka tillgången till säkerhet och säkerhetens kvalitet och likviditet, för att helt täcka kreditexponeringar. Tjänstetillhandahållaren bör också inrätta arrangemang med låntagande deltagare som säkerställer att alla krav på säkerhet i denna förordning uppfylls vid alla tidpunkter.
- (19) I samband med mätning av intradagskreditrisk är det viktigt att tillhandahållare av anknutna banktjänster kan förutse högsta exponering under dagen. En prognos över det exakta antalet intradagsexponeringar bör inte krävas, utan det bör räcka med att trenderna identifieras. Detta har också stöd i de standarder som har tagits fram av Baselkommittén för banktillsyn där det talas om att förutse högsta exponering ⁽¹⁾.
- (20) I del tre avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013 fastställs de riskvikter som ska tillämpas på kreditexponering mot Europeiska centralbanken och andra enheter med undantag. Vid mätning av kreditrisk för regleringssyfte betraktas allmänt sådana riskvikter som bästa tillgängliga referens. Samma metod kan därför tillämpas för intradagskreditexponeringar. För att säkerställa att metoden fungerar korrekt behövs emellertid vissa korrigeringar. Särskilt bör intradagsexponeringar betraktas som exponeringar vid dagens slut när man utför beräkningar med användning av kreditrisker enligt del tre avdelning II kapitel 2 för schablonmetoden och kapitel 3 för internmetoden i förordning (EU) nr 575/2013, eftersom ett sådant antagande görs i förordningen.

⁽¹⁾ Baselkommittén för banktillsyn, *Monitoring Tools for Intraday Liquidity Management*, april 2013.

- (21) I enlighet med artikel 59.5 i förordning (EU) nr 909/2014 som uttryckligen hänvisar till artikel 46.3 i förordning (EU) nr 648/2012, ska bankgarantier eller rembursar, när så är tillämpligt, falla inom ramen för CPSS-Ioscós principer, och uppfylla samma typ av krav som de som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012. Här ingår bland annat kravet på att bankgarantier och rembursar är fullt säkerställda av garanterna. För att värdepappersavvecklingen i unionen ska vara fortsatt effektiv bör man dock kunna överväga lämpliga alternativa riskreducerande åtgärder när bankgarantier eller rembursar används för kreditexponeringar som kan uppstå genom samverkande länkar mellan värdepapperscentraler, så länge som de ger minst samma skyddsnivå som bestämmelserna i förordning (EU) nr 648/2012. Sådan särbehandling bör endast tillämpas på bankgarantier eller rembursor som skyddar en samverkande länk mellan värdepapperscentraler, och endast gälla för kreditexponeringen mellan de två sammanlänkade värdepapperscentralerna. Eftersom bankgarantin eller rembursen ger den icke-fallerande värdepapperscentralen skydd mot kreditförluster, bör dennes likviditetsbehov också hanteras, antingen genom en snabb avveckling av garantens åtaganden eller genom innehav av kvalificerade likvida resurser.
- (22) Enligt artikel 59.4 d i förordning (EU) nr 909/2014 måste tillhandahållare av anknutna banktjänster reducera likviditetsriskerna genom kvalificerade likvida resurser i varje valuta. Likvida resurser som inte kvalificerar kan därmed inte användas för att uppfylla kraven i denna artikel. Det finns dock inget som hindrar att sådana resurser, till exempel valutaswappar, används i den dagliga likviditetsförvaltningen tillsammans med de kvalificerade likvida resurserna. Detta ligger också i linje med internationella standarder vilka återges i CPSS-Ioscós principer. Likvida resurser som inte kvalificerar bör därför mätas och övervakas i detta syfte.
- (23) Det finns potentiella likviditetsrisker i alla typer av anknutna banktjänster som utförs av värdepapperscentraler. Vid hanteringen av likviditetsrisker bör man identifiera riskerna med olika typer av anknutna banktjänster, däribland värdepappersutlåning, och vid behov hantera dem separat.
- (24) För att täcka alla likviditetsbehov, inklusive intradagslikviditetsbehov hos en tillhandahållare av anknutna banktjänster, bör värdepapperscentralernas likviditetsriskhantering säkerställa att betalnings- och avvecklingsskyldigheter, inklusive intradagsskyldigheter, uppfylls när de förfaller, i alla avvecklingsvalutor som ingår i värdepapperscentralens avvecklingssystem för värdepapper.
- (25) Med tanke på att alla likviditetsrisker utom intradagsrisker redan omfattas av direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 bör denna förordning främst inriktas på intradagsriskerna.
- (26) Eftersom tillhandahållare av anknutna banktjänster är systemviktiga marknadsinfrastrukturer, är det viktigt att säkerställa att dessa aktörer hanterar sina kredit- och likviditetsrisker på ett försiktigt sätt. Följaktligen bör tillhandahållare av anknutna banktjänster endast tillåtas att bevilja outnyttjade kreditlöften till låntagande deltagare när de tillhandahåller sådana banktjänster enligt vad som avses i förordning (EU) nr 909/2014.
- (27) För att säkerställa att tillhandahållare av anknutna banktjänster har en riskhantering som är tillräckligt sund även vid ogynnsamma förhållanden bör stresstesterna av deras likvida finansiella resurser vara omfattande och framåtblickande. Av samma skäl bör testerna omfatta en rad extrema men plausibla scenarier och genomföras för varje relevant valuta som tillhandahållaren av anknutna banktjänster erbjuder, och samtidigt beakta den händelse att ett av de på förhand bestämda finansieringsarrangemangen inte fungerar. Scenarierna bör omfatta obestånd hos två av tjänstetillhandahållarens största deltagare i den valutan, utan att vara begränsade till detta. Detta är nödvändigt för att fastställa en bestämmelse som å ena sidan är försiktig, eftersom den tar hänsyn till att även andra deltagare är den största deltagaren kan ge upphov till likviditetsrisk, och å andra sidan står i proportion till det eftersträvade syftet, eftersom den inte beaktar de deltagare som har mindre potential att generera likviditetsrisk.
- (28) Enligt artikel 59.4 c i förordning (EU) nr 909/2014 måste tillhandahållare av anknutna banktjänster säkerställa tillräckliga likvida resurser i alla relevanta valutor under en lång rad olika potentiella stressscenarier. I bestämmelserna om ramar och verktyg för att hantera likviditetsrisk i stressscenarier bör det därför ingå en metod för att identifiera de valutor som är relevanta för likviditetsriskhantering. Sådan identifiering bör grundas på väsentlighet, på den identifierade ackumulerade nettolikviditetsexponeringen och på uppgifter som samlats in under en väldefinierad längre tidsperiod. För att få ett enhetligt regelverk i unionen bör också de mest relevanta

unionsvalutor som har identifierats enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 ⁽¹⁾ enligt artikel 12 i förordning (EU) nr 909/2014 automatiskt tas med som relevanta valutor.

- (29) För att samla in tillräckliga uppgifter för att identifiera de andra valutorna utöver de mest relevanta unionsvalutorna måste en viss minsta tid förflyta från den dag då tillhandahållarna av anknutna banktjänster auktoriseras, till slutet av den perioden. Det bör därför vara tillåtet att använda alternativa metoder för att identifiera alla andra valutor än de mest relevanta unionsvalutorna under det första året efter det att en tillhandahållare av anknutna banktjänster auktoriseras inom ramen för det nya regelverket enligt förordning (EU) nr 909/2014, för de tillhandahållare av anknutna banktjänster som redan tillhandahåller sådana tjänster på dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarder som avses i artikel 69 i förordning (EU) nr 909/2014. En sådan övergångsordning bör inte inverka på kravet på att tillhandahållare av anknutna banktjänster måste säkerställa tillräckliga likvida resurser, utan rör endast identifieringen av vilka valutor som ska ingå i stresstester i likviditetshanteringssyfte.
- (30) Enligt artikel 59.4 d i förordning (EU) nr 909/2014 måste tillhandahållare av anknutna banktjänster ha finansieringsarrangemang som är mycket tillförlitliga och bestämda på förhand, för att säkerställa att en säkerhet som ställts av en kund som hamnar på obestånd kan omvandlas till kontanter även under extrema men plausibla marknadsförhållanden. Förordningen kräver också att tillhandahållaren av anknutna banktjänster reducerar intradagsrisken genom högljvida säkerheter med minimal kredit- och marknadsrisk. Eftersom likvida resurser måste vara snabbt tillgängliga bör en tillhandahållare av anknutna banktjänster vara i stånd att lösa sina likviditetsbehov under loppet av samma dag. Med tanke på att dessa tjänestetillhandahållare kan bedriva verksamhet i flera tidszoner bör bestämmelsen om omvandling av säkerhet till kontanter genom på förhand bestämda finansieringsarrangemang under loppet av samma dag tillämpas med beaktande av öppettiderna för de lokala betalningssystemen för varje enskild valuta som den gäller.
- (31) Bestämmelserna i denna förordning är nära förbundna med varandra eftersom de handlar om stabilitetskrav för värdepapperscentraler. För att säkerställa samstämmighet mellan bestämmelserna, som bör träda i kraft samtidigt, och göra det lättare för rättssubjekten att få överblick och hitta dem, bör samtliga tekniska tillsynsstandarder som krävs enligt förordning (EU) nr 909/2014 samlas i en enda förordning.
- (32) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har lagt fram för kommissionen.
- (33) Europeiska bankmyndigheten (EBA) har lagt fram de förslag till tekniska standarder som förordningen grundas på efter nära samarbete med Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma). EBA har också genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning grundar sig på, gjort en kostnads-nyttoanalys och begärt in ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

KAPITALKRAV FÖR ALLA VÄRDEPAPPERSCENTRALER ENLIGT VAD SOM AVSES I ARTIKEL 47 I FÖRORDNING (EU) NR 909/2014

Artikel 1

Översikt över kapitalkraven för värdepapperscentraler

1. Vid tillämpning av artikel 47.1 i förordning (EU) nr 909/2014 ska en värdepapperscentral vid alla tidpunkter inneha det kapital, inklusive balanserade vinstmedel och reserver, som specificeras i artikel 3 i denna förordning.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 av den 11 november 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för auktorisationskrav, tillsynskrav och operativa krav för värdepapperscentraler (se sidan 48 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. De kapitalkrav som avses i artikel 3 ska finansieras med kapitalinstrument som uppfyller de villkor som anges i artikel 2 i denna förordning.

Artikel 2

Villkor för kapitalinstrument

1. Vid tillämpning av artikel 1 ska en värdepapperscentral inneha kapitalinstrument som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Kapitalinstrumenten utgör tecknat kapital i den mening som avses i artikel 22 i rådets direktiv 86/635/EEG⁽¹⁾.
- b) Kapitalinstrumenten, inklusive tillhörande överkursfonder, har betalats.
- c) Kapitalinstrumenten absorberar förluster helt och fullt under normala verksamhetsförhållanden.
- d) I händelse av konkurs eller likvidation är kapitalinstrumenten efterställda alla andra fordringar vid insolvensåtgärder eller enligt tillämplig insolvenslagstiftning.

2. För att uppfylla kraven i artikel 1 får värdepapperscentraler som är auktoriserade att tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014, utöver de kapitalinstrument som uppfyller villkoren i punkt 1, använda kapitalinstrument som

- a) uppfyller villkoren i punkt 1,
- b) utgör kapitalbasinstrument enligt definitionen i artikel 4.1.119 i förordning (EU) nr 575/2013,
- c) omfattas av bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 3

Kapitalkravsnivå för värdepapperscentraler

1. En värdepapperscentral ska inneha kapital, inbegripet balanserade vinstmedel och reserver, som vid varje tidpunkt ska motsvara eller överstiga summan av följande:

- a) Värdepapperscentralens kapitalkrav för operativa risker, juridiska risker och förvaringsrisker, enligt vad som avses i artikel 47.1 a i förordning (EU) nr 909/2014, beräknade i enlighet med artikel 4.
- b) Värdepapperscentralens kapitalkrav för investeringsrisker, enligt vad som avses i artikel 47.1 a i förordning (EU) nr 909/2014, beräknade i enlighet med artikel 5.
- c) Värdepapperscentralens kapitalkrav för affärsrisker, enligt vad som avses i artikel 47.1 a i förordning (EU) nr 909/2014, beräknade i enlighet med artikel 6.
- d) Värdepapperscentralens kapitalkrav för avveckling eller omstrukturering, enligt vad som avses i artikel 47.1 b i förordning (EU) nr 909/2014, beräknade i enlighet med artikel 7.

2. En värdepapperscentral ska ha infört rutiner för att identifiera alla källor till de risker som avses i punkt 1.

Artikel 4

Kapitalkravsnivå för operativ risk, juridisk risk och förvaringsrisk

1. Värdepapperscentraler som är auktoriserade att tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014 och som har tillstånd att använda de internmätningmetoder som avses i artiklarna 321–324 i förordning (EU) nr 575/2013 ska beräkna sina kapitalkrav för operativ risk, juridisk risk och förvaringsrisk i enlighet med artiklarna 231–234 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

2. Värdepapperscentraler som är auktoriserade att tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014 och som använder schablonmetoden för operativ risk enligt vad som avses i artiklarna 317–320 i förordning (EU) nr 575/2013 ska beräkna sina kapitalkrav för operativ risk, juridisk risk och förvaringsrisk i enlighet med de bestämmelser i den förordningen som gäller för schablonmetoden för operativ risk enligt artiklarna 317–320 i samma förordning.

3. Värdepapperscentraler som uppfyller något av följande villkor ska beräkna sina kapitalkrav för operativ risk, juridisk risk och förvaringsrisk enligt bestämmelserna för basmetoden i artiklarna 315 och 316 i förordning (EU) nr 575/2013:

- a) Värdepapperscentralen är inte auktoriserad i enlighet med artikel 54.2 i förordning (EU) nr 909/2014.
- b) Värdepapperscentralen är auktoriserad i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014 men har inte tillstånd att använda de internmätningmetoder som avses i artiklarna 321–324 i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) Värdepapperscentralen är auktoriserad i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014 men har inte tillstånd att använda den schablonmetod som avses i artiklarna 317–320 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 5

Kapitalkravsnivå för investeringsrisk

1. Värdepapperscentraler ska beräkna sina kapitalkrav för investeringsrisk som summan av följande:

- a) 8 % av värdepapperscentralens riskvägda exponeringsbelopp avseende både följande risker:
 - i) Kreditrisk i enlighet med punkt 2.
 - ii) Motparts kreditrisk i enlighet med punkt 3.

b) Värdepapperscentralens kapitalkrav för marknadsrisk i enlighet med punkterna 4 och 5.

2. För beräkningen av värdepapperscentralens riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk gäller följande:

- a) Om värdepapperscentralen inte är auktoriserad att tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014 ska den tillämpa schablonmetoden för kreditrisk enligt artiklarna 107–141 i förordning (EU) nr 575/2013 i kombination med artiklarna 192–241 om kreditriskreducering i samma förordning.
- b) Om värdepapperscentralen är auktoriserad att tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014 men inte har tillstånd att använda den metod som bygger på intern riskklassificering (internmetoden) enligt artiklarna 142–191 i förordning (EU) nr 575/2013, ska den tillämpa schablonmetoden för kreditrisk enligt artiklarna 107–141 i förordning (EU) nr 575/2013 i kombination med bestämmelserna om kreditriskreducering enligt artiklarna 192–241 i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) Om värdepapperscentralen är auktoriserad att tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014 men inte har tillstånd att använda den metod som bygger på intern riskklassificering (internmetoden), ska den tillämpa internmetoden för kreditrisk enligt artiklarna 142–191 i förordning (EU) nr 575/2013 i kombination med bestämmelserna om kreditriskreducering enligt artiklarna 192–241 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. För beräkningen av sitt riskvägda exponeringsbelopp för motparts kreditrisk ska värdepapperscentralen använda båda följande metoder:

- a) En av de metoder som anges i artiklarna 271–282 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Den fullständiga metoden för finansiella säkerheter med tillämpning av volatilitetsjusteringar enligt artiklarna 220–227 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. Värdepapperscentraler som uppfyller något av nedanstående villkor ska beräkna sina kapitalkrav för marknadsrisk i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 102–106 och 325–361 i förordning (EU) nr 575/2013, och även använda undantaget för mindre verksamhet i handelslagret enligt artikel 94 i den förordningen:

- a) Värdepapperscentralen är inte auktoriserad i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014.
- b) Värdepapperscentralen är auktoriserad i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014 men har inte tillstånd att använda interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk.

5. Värdepapperscentraler som är auktoriserade att tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014 och har tillstånd att använda interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk, ska beräkna sina kapitalkrav för marknadsrisk i enlighet med artiklarna 102–106 och 362–376 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 6

Kapitalkrav för affärsrisk

1. Värdepapperscentralers kapitalkrav för affärsrisk ska vara det högsta av följande belopp:

- a) Resultatet av beräkningen enligt punkt 2 minus det lägsta av följande belopp:
 - i) Nettoresultatet efter skatt för det senaste räkenskapsåret för vilket det finns reviderade räkenskaper.
 - ii) Det förväntade nettoresultatet efter skatt för innevarande räkenskapsår.
 - iii) Det förväntade nettoresultatet efter skatt för tidigast föregående räkenskapsår där reviderade räkenskaper ännu inte finns tillgängliga.
- b) 25 % av värdepapperscentralens årliga bruttorörelsekostnader enligt punkt 3.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a gäller följande för värdepapperscentralen:

- a) Den ska göra en uppskattning av det kapital som behövs för att täcka förluster till följd av affärsrisk vid rimligen förutsebara negativa scenarier som är relevanta för dess affärsmodell.
- b) Den ska dokumentera vilka antaganden och metoder som används för att uppskatta de förväntade förluster som avses i led a.
- c) Den ska se över och uppdatera de scenarier som avses i led a minst en gång per år.

3. För beräkningen av en värdepapperscentralens årliga bruttorörelsekostnader gäller följande:

- a) I värdepapperscentralens årliga bruttorörelsekostnader ska minst följande ingå:
 - i) Totala personalkostnader inklusive löner, bonus och sociala kostnader.
 - ii) Totala allmänna administrationskostnader och särskilt kostnader för marknadsföring och representation.
 - iii) Försäkringskostnader.
 - iv) Övriga personalkostnader och resor.
 - v) Kostnader för fastigheter.
 - vi) IT-kostnader.
 - vii) Telekommunikationskostnader.
 - viii) Kostnader för försändelser och dataöverföring.
 - ix) Kostnader för externa konsulter.
 - x) Avskrivningar och amortering av materiella och immateriella tillgångar.
 - xi) Nedskrivning och utträngning av anläggningstillgångar.

- b) Värdepapperscentralens årliga bruttorörelsekostnader ska fastställas i enlighet med någon av följande ramar:
- Internationella finansiella redovisningsstandarder (IFRS) som antagits genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 ⁽¹⁾.
 - Rådets direktiv 78/660/EEG ⁽²⁾, 83/349/EEG ⁽³⁾ och 86/635/EEG.
 - Allmänt accepterade redovisningsstandarder i ett tredjeland som fastställts vara likvärdiga med IFRS i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 ⁽⁴⁾ eller redovisningsstandarder i ett tredjeland vars användning är tillåten i enlighet med artikel 4 i den förordningen.
- c) Värdepapperscentralen får dra av avskrivningar och amortering av materiella och immateriella tillgångar från årliga bruttorörelsekostnader.
- d) Värdepapperscentralen ska använda uppgifter från den senaste reviderade årsredovisningen.
- e) Om värdepapperscentralen inte har avslutat verksamheten för ett år, räknat från den dag då verksamheten inleddes, ska den tillämpa de bruttorörelsekostnader som beräknats i verksamhetsplanen.

Artikel 7

Kapitalkrav för avveckling eller omstrukturering

Värdepapperscentralen ska beräkna sitt kapitalkrav för avveckling eller omstrukturering genom följande steg i tur och ordning:

- Uppskatta den tid som behövs för avveckling eller omstrukturering under alla de stressscenarier som avses i bilagan, i enlighet med den plan som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 909/2014.
- Dividera värdepapperscentralens årliga bruttorörelsekostnader, fastställda i enlighet med artikel 6.3, med tolv (månatliga bruttorörelsekostnader).
- Multiplitera de månatliga bruttorörelsekostnader som avses i punkt b med den längsta av perioderna i följande punkter:
 - Den tidsperiod som avses i punkt a.
 - Sex månader.

AVDELNING II

EXTRA KAPITALKRAV FÖR VÄRDEPAPPERSCENTRALER SOM HAR AUKTORISERATS ATT TILLHANDAHÅLLA ANKNUTNA BANKTJÄNSTER OCH FÖR UTSEDDA KREDITINSTITUT, ENLIGT VAD SOM AVSES I ARTIKEL 54 I FÖRORDNING (EU) NR 909/2014

Artikel 8

Extra kapitalkrav som uppstår med anledning av tillhandahållande av intradagskrediter

1. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska beräkna det extra kapitalkrav som uppstår med anledning av intradagskrediter enligt artikel 54.3 d i förordning (EU) nr 909/2014 och artikel 54.4 e i samma förordning, med hjälp av följande steg i tur och ordning:

- Beräkna genomsnittet för det senaste kalenderåret av de fem högsta intradagskreditexponeringar som uppstår med anledning av tillhandahållande av sådana tjänster som anges i avsnitt C i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGTL 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGTL 222, 14.8.1978, s. 11).

⁽³⁾ Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGTL 193, 18.7.1983, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsemittenter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG (EUT L 340, 22.12.2007, s. 66).

- b) Tillämpa värderingsavdrag på alla säkerheter som samlats in med avseende på de högsta exponeringarna och tillämpa ett antagande om att säkerheterna, efter tillämpningen av värderingsavdrag i enlighet med artiklarna 222–227 i förordning (EU) nr 575/2013, förlorar 5 % av sitt marknadsvärde.
- c) Beräkna det genomsnittliga kapitalbaskravet för de högsta exponeringarna, beräknade i enlighet med punkt 2, och i detta sammanhang betrakta de exponeringarna som exponeringar vid slutet av dagen ("extra kapitalkrav").
2. För beräkningen av det kapitalkrav som avses i punkt 1 ska instituten använda en av följande metoder:
- a) Schablonmetoden för kreditrisk som avses i artiklarna 107–141 i förordning (EU) nr 575/2013, om de inte har tillstånd att använda internmetoden.
- b) Internmetoden och kraven i artiklarna 142–191 i förordning (EU) nr 575/2013 om de har tillstånd att använda internmetoden.
3. Om ett institut tillämpar schablonmetoden för kreditrisk i enlighet med punkt 2 a ska beloppet för var och en av de fem högsta exponeringarna enligt punkt 1 a anses vara ett exponeringsvärde i den mening som avses i artikel 111 i förordning (EU) nr 575/2013 vid tillämpningen av punkt 1 b. De krav som anges i del tre avdelning II kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och som avser artikel 111 i samma förordning ska också gälla.
4. Om ett institut tillämpar internmetoden för kreditrisk i enlighet med punkt 2 b ska det utestående beloppet för var och en av de fem högsta exponeringarna enligt punkt 1 a anses vara ett exponeringsvärde i den mening som avses i artikel 166 i förordning (EU) nr 575/2013 vid tillämpningen av punkt 1 b. De krav som anges i del tre avdelning II kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och som avser artikel 166 i samma förordning ska också gälla.
5. Kapitalkraven i denna artikel ska börja gälla tolv månader efter det att auktorisation erhållits för att tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) nr 909/2014.

AVDELNING III

TILLÄMPLIGA STABILITETSKRAV FÖR KREDITINSTITUT ELLER VÄRDEPAPPERSCENTRALER SOM HAR AUKTORISERATS ATT TILLHANDAHÅLLA ANKNUTNA BANKTJÄNSTER ENLIGT ARTIKEL 59 I FÖRORDNING (EU) NR 909/2014

KAPITEL I

SÄKERHETER OCH ANDRA LIKVÄRDIGA FINANSIELLA RESURSER FÖR KREDITRISK OCH LIKVIDITETSRISK

Artikel 9

Allmänna bestämmelser om säkerheter och andra likvärdiga finansiella resurser

1. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska uppfylla följande villkor med avseende på säkerheter:
- a) De ska hålla säkerheten tydligt åtskild från den låntagande deltagarens övriga värdepapper.
- b) De ska godta säkerheter som uppfyller villkoren i artikel 10 eller andra typer av säkerheter som uppfyller kraven i artikel 11 i följande rangordning:
- i) I första hand godtas som säkerhet alla värdepapper på den låntagande deltagarens konto som uppfyller kraven i artikel 10, och endast dessa.
- ii) I andra hand godtas som säkerhet alla värdepapper på den låntagande deltagarens konto som uppfyller kraven i artikel 11.1, och endast dessa.

- iii) I sista hand godtas som säkerhet alla värdepapper på den låntagande deltagarens konto som uppfyller kraven i artikel 11.2, inom ramarna för tillgängliga kvalificerade likvida resurser enligt artikel 34, för att uppfylla minimikravet på likvida resurser enligt artikel 35.3.
 - c) De ska minst en gång om dagen övervaka kreditkvalitet, marknadslikviditet och prisvolatilitet för varje värdepapper som godtagits som säkerhet och värdera det i enlighet med artikel 12.
 - d) De ska ange metoder för de värderingsavdrag som tillämpas på säkerhetens värde i enlighet med artikel 13.
 - e) De ska säkerställa att säkerheterna förblir tillräckligt diversifierade för att kunna realiseras inom de tidsfrister som avses i artiklarna 10 och 11 utan någon väsentlig marknadspåverkan, i enlighet med artikel 14.
2. Säkerheten ska tillhandahållas av motparterna enligt ett avtal om finansiell säkerhet enligt definitionen i artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG ⁽¹⁾ eller enligt ett avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i samma direktiv.
3. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska uppfylla villkoren i artiklarna 15 och 16 med avseende på andra likvärdiga finansiella resurser.

Artikel 10

Säkerhet vid tillämpning av artikel 59.3 d och 59.4 d i förordning (EU) nr 909/2014

1. För att säkerheter ska anses vara av högsta kvalitet vid tillämpningen av artikel 59.3 d och 59.4 d i förordning (EU) nr 909/2014 ska de bestå av räntebärande instrument som uppfyller samtliga följande villkor:
- a) De har emitterats eller uttryckligen garanterats av något av följande:
 - i) En stat.
 - ii) En centralbank.
 - iii) En av de multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i artikel 117 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - iv) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten eller Europeiska stabilitetsmekanismen.
 - b) Värdepapperscentralen kan visa att den har låg kredit- och marknadsrisk, på grundval av sin egen interna bedömning med användning av en fastställd och objektiv metod som inte enbart förlitar sig på externa utlåtanden och som beaktar landrisken för det land där emittenten är etablerad.
 - c) De är denominerade i en valuta vars risker tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan hantera.
 - d) De är fritt överlåtbara utan rättsliga begränsningar eller anspråk från tredje parter som har en negativ inverkan på likvideringsmöjligheterna.
 - e) De uppfyller ett av följande krav:
 - i) De har en aktiv marknad för direkta försäljningar eller återköpsavtal, med en skiftande grupp av köpare och säljare även i ansträngda marknadslägen, som tillhandahållaren av anknutna banktjänster har säker tillgång till.
 - ii) De kan realiseras av tillhandahållaren av anknutna banktjänster genom på förhand bestämda och mycket tillförlitliga finansieringsarrangemang enligt vad som avses i artikel 59.4 e i förordning (EU) nr 909/2014 och som specificeras i artikel 38 i denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

- f) Tillförlitliga prisuppgifter för sådana räntebärande instrument offentliggörs minst en gång om dagen.
- g) De är snabbt tillgängliga och kan omvandlas till kontanter under en och samma dag.
2. För att säkerheter ska anses vara av lägre kvalitet än vad som avses i punkt 1 vid tillämpningen av artikel 59.3 d och 59.4 d i förordning (EU) nr 909/2014 ska de bestå av överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som uppfyller samtliga följande villkor:
- a) De finansiella instrumenten har emitterats av en emittent som har låg kreditrisk enligt en lämplig intern bedömning som gjorts av tillhandahållaren av anknutna banktjänster utifrån en fastställd och objektiv metod som inte enbart förlitar sig på externa utlåtanden och som beaktar den risk som uppstår genom att emittenten är etablerad i ett visst land.
- b) De finansiella instrumenten har låg marknadsrisk enligt en lämplig intern bedömning som gjorts av tillhandahållaren av anknutna banktjänster utifrån en fastställd och objektiv metod som inte uteslutande förlitar sig på externa utlåtanden.
- c) De är denominerade i en valuta vars risker tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan hantera.
- d) De är fritt överlåtbara och det finns inga rättsliga begränsningar eller anspråk från tredje parter som har en negativ inverkan på likvideringsmöjligheterna.
- e) De uppfyller ett av följande krav:
- i) De har en aktiv marknad för direkta försäljningar eller återköpsavtal, med en skiftande grupp av köpare och säljare som tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan visa att den har säker tillgång till, även i ansträngda marknadslägen.
- ii) De kan realiseras av tillhandahållaren av anknutna banktjänster genom på förhand bestämda och mycket tillförlitliga finansieringsarrangemang enligt vad som avses i artikel 59.4 e i förordning (EU) nr 909/2014 och som specificeras i artikel 38 i denna förordning.
- f) De kan realiseras under en och samma dag.
- g) Prisuppgifter för instrumenten är offentligt tillgängliga i nära-realtid.
- h) De har inte emitterats av något av följande:
- i) Den deltagare som ställer säkerheten, eller en enhet som ingår i samma koncern som denna, utom när det gäller säkerställda obligationer och endast om de tillgångar som utgör säkerhet för obligationen är lämpligt åtskilda inom ramen för stabila rättsregler och uppfyller kraven i denna artikel.
- ii) En tillhandahållare av anknutna banktjänster eller en enhet som ingår i samma koncern som denna.
- iii) En enhet vars verksamhet består i att tillhandahålla tjänster av central betydelse för tillhandahållaren av anknutna banktjänster, såvida inte denna enhet är en centralbank i unionen eller en centralbank som ger ut en valuta i vilken tillhandahållaren av anknutna banktjänster har exponeringar.
- i) De är inte i övrigt föremål för någon betydande korrelationsrisk i den mening som avses i artikel 291 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 11

Andra säkerheter

1. Andra typer av säkerheter som en tillhandahållare av anknutna banktjänster kan använda ska utgöras av finansiella instrument som uppfyller samtliga följande villkor:
- a) De är fritt överlåtbara utan rättsliga begränsningar eller anspråk från tredje parter som har en negativ inverkan på likvideringsmöjligheterna.
- b) De är godtagbara för en centralbank i unionen där tillhandahållaren av anknutna banktjänster har tillgång till regelbunden, icke-tillfällig kredit (normal kredit) vid den banken.

- c) De är denominerade i en valuta vars risker tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan hantera.
- d) Tillhandahållaren av anknutna banktjänster har på förhand bestämda finansieringsarrangemang med den typ av kreditvärdiga finansinstitut som avses i artikel 59.4 e i förordning (EU) nr 909/2014 och i artikel 38 i denna förordning vilka möjliggör omvandling av dessa instrument till kontanter på en och samma dag.
2. Vid tillämpning av artikel 59.3 c i förordning (EU) nr 909/2014 ska andra typer av säkerheter som används av tillhandahållare av anknutna banktjänster vara finansiella instrument som uppfyller följande villkor:
- a) De är fritt överlåtbara utan rättsliga begränsningar eller anspråk från tredje parter som har en negativ inverkan på likvideringsmöjligheterna.
- b) De är denominerade i en valuta vars risker tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan hantera.
- c) Tillhandahållaren av anknutna banktjänster förfogar över det som anges i båda följande led:
- i) Ett på förhand bestämt finansieringsarrangemang enligt vad som avses i artikel 59.4 e i förordning (EU) nr 909/2014 och specificeras i artikel 38 i denna förordning så att dessa instrument kan realiseras inom fem bankdagar.
- ii) Kvalificerade likvida resurser i enlighet med artikel 34 för att säkerställa att de täcker den tid som krävs för att realisera sådana säkerheter i händelse av obestånd hos deltagaren.

Artikel 12

Värdering av säkerhet

1. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska fastställa riktlinjer och förfaranden som säkerställer följande:
- a) Att sådana finansiella instrument som avses i artikel 10 marknadsvärderas minst en gång om dagen.
- b) Att sådana finansiella instrument som avses i artikel 11.1 värderas minst en gång om dagen och, om sådan daglig värdering inte är möjlig, att de värderas med modellvärdering.
- c) Att sådana finansiella instrument som avses i artikel 11.2 värderas minst en gång om dagen, och om sådan daglig värdering inte är möjlig, att de värderas med modellvärdering.
2. Metoderna för modellvärdering enligt punkt 1 b och c ska vara fullständigt dokumenterade.
3. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska se över sina riktlinjer och förfaranden för värdering för att se om de är lämpliga enligt följande:
- a) Med jämna mellanrum, och minst en gång per år.
- b) Om en väsentlig ändring påverkar dessa riktlinjer och förfaranden.

Artikel 13

Värderingsavdrag

1. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska fastställa nivån på värderingsavdrag enligt följande:
- a) Om säkerheten är godtagbar för den centralbank där tillhandahållaren av anknutna banktjänster har tillgång till normal kredit får de värderingsavdrag som centralbanken tillämpar på den typen av säkerhet betraktas som minsta värderingsavdrag.

- b) Om säkerheten inte är godtagbar för den centralbank där tillhandahållaren av anknutna banktjänster har tillgång till normal kredit får de värderingsavdrag som tillämpas av den centralbank som ger ut den valuta som det finansiella instrumentet är denominerat i betraktas som minsta värderingsavdrag.
2. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska säkerställa att dess riktlinjer och förfaranden för att fastställa värderingsavdrag beaktar det faktum att säkerheterna kan behöva realiseras i ett ansträngt marknadsläge och den tid det kan ta att realisera dem.
3. Värderingsavdragen ska fastställas med beaktande av relevanta kriterier, bland annat samtliga följande kriterier:
- Typ av tillgång.
 - Storleken på den kreditrisk som är förknippad med det finansiella instrumentet.
 - Emittentland för tillgången.
 - Tillgångens löptid.
 - Tillgångens historiska och hypotetiska framtida prisvolatilitet i ett ansträngt marknadsläge.
 - Likviditeten på den underliggande marknaden, däribland skillnaden mellan köp- och säljkurs.
 - Valutarisken, om tillämpligt.
 - Korrelationsrisken, i den mening som avses i artikel 291 i förordning (EU) nr 575/2013, om tillämpligt
4. Kriteriet i punkt 3 b ska fastställas genom en intern bedömning som görs av tillhandahållaren av anknutna banktjänster utifrån en fastställd och objektiv metod som inte uteslutande förlitar sig på externa utlåtanden.
5. Värdepapper som tillhandahålls av en enhet som tillhör samma koncern som låntagaren ska inte anses ha något värde som säkerhet.
6. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska säkerställa att värderingsavdragen är försiktigt beräknade för att i möjligaste mån begränsa procykliska effekter.
7. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska säkerställa att dess riktlinjer och förfaranden avseende värderingsavdrag valideras minst en gång per år av en enhet som är oberoende av den, och att tillämpliga värderingsavdrag jämförs med riktmärken från den centralbank som ger ut den relevanta valutan, och med andra relevanta källor om sådana centralbanksriktmärken saknas.
8. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska se över de värderingsavdrag som tillämpas minst en gång om dagen.

Artikel 14

Koncentrationsgränser för säkerheter

1. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska ha riktlinjer och förfaranden avseende koncentrationsgränser för säkerheter som omfattar följande:
- Riktlinjer och förfaranden som ska följas om koncentrationsgränserna överskrids.
 - Risikbegränsningsåtgärder som ska vidtas om de koncentrationsgränser som fastställs i riktlinjerna överskrids.
 - Tidsplanen för det förväntade genomförandet av åtgärder enligt led b.

2. Koncentrationsgränser inom de totala insamlade säkerheterna (säkerhetsportföljen) ska fastställas med beaktande av samtliga följande kriterier:

- a) Enskilda emittenter med beaktande av deras koncernstruktur.
- b) Emittentens land.
- c) Typ av emittent.
- d) Typ av tillgång.
- e) Avräkningsvaluta.
- f) Säkerhet som ligger över nivån för minimal kredit-, likviditets- och marknadsrisk.
- g) Om säkerheten är godtagbar för att ge tillhandahållaren av anknutna banktjänster tillgång till normal kredit hos den utgivande centralbanken.
- h) Varje låntagande deltagare.
- i) Alla låntagande deltagare.
- j) Finansiella instrument emitterade av emittenter av samma typ när det gäller bransch, verksamhet och geografisk region.
- k) Det finansiella instrumentets eller emittentens kreditrisk, fastställd enligt en intern bedömning som gjorts av tillhandahållaren av anknutna banktjänster utifrån en fastställd och objektiv metod som inte enbart förlitar sig på externa utlåtanden och som beaktar den risk som uppstår genom att emittenten är etablerad i ett visst land.
- l) De finansiella instrumentens likviditet och prisvolatilitet.

3. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska säkerställa att högst 10 % av deras intradagskreditexponering garanteras av något av följande:

- a) Ett enda kreditinstitut.
- b) Ett finansinstitut i tredjeland som omfattas av och uppfyller tillsynsregler som är minst lika stränga som bestämmelserna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013, i enlighet med artikel 114.7 i den förordningen.
- c) En kommersiell enhet som ingår i samma koncern som ett sådant institut som avses i a eller b.

4. Vid beräkningen av säkerhetens koncentrationsgränser enligt punkt 2 ska tillhandahållare av anknutna banktjänster lägga samman den totala exponering mot en enskild motpart som uppstår från värdet av sammantagna kreditlöften, inlåningsräkningar, checkräkningar, penningmarknadsinstrument och faciliteter för omvända repor som utnyttjas av dem.

5. Vid fastställandet av koncentrationsgränsen för säkerheter avseende exponering som en tillhandahållare av anknutna banktjänster har mot en enskild emittent, ska tillhandahållaren aggregera och behandla som en enda risk sin exponering mot alla finansiella instrument som har emitterats av den emittenten eller av en enhet inom samma koncern som uttryckligen garanteras av emittenten eller av en enhet inom samma koncern.

6. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska säkerställa att deras riktlinjer och förfaranden för koncentrationsgränser för säkerheter är tillräckliga vid alla tidpunkter. De ska se över sina koncentrationsgränser för säkerheter minst en gång om året samt så snart det sker en väsentlig förändring som påverkar deras riskexponering.

7. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska informera de låntagande deltagarna om gällande koncentrationsgränser för säkerheter och om alla eventuella ändringar av dessa gränser enligt punkt 6.

Artikel 15

Andra likvärdiga finansiella resurser

1. Andra likvärdiga finansiella resurser får endast omfatta de finansiella resurser eller det kreditskydd som avses i punkterna 2–4 och i artikel 16.
2. Andra likvärdiga finansiella resurser får omfatta affärsbanksgarantier från sådana kreditvärdiga finansinstitut som uppfyller kraven i artikel 38.1 eller ett konsortium av sådana finansinstitut som uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) De har emitterats av en emittent som har låg kreditrisk enligt en lämplig intern bedömning som gjorts av tillhandahållaren av anknutna banktjänster utifrån en fastställd och objektiv metod som inte enbart förlitar sig på externa utlåtanden och som beaktar den risk som uppstår genom att emittenten är etablerad i ett visst land.
 - b) De är denominerade i en valuta vars risker tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan hantera på ett adekvat sätt.
 - c) De är oåterkalleliga och ovillkorade, och det finns inget rättsligt eller avtalsenligt undantag eller alternativ som gör det möjligt för emittenten att förhindra utbetalning av garantin.
 - d) De kan utlösas på begäran, inom loppet av en bankdag, under likvideringsperioden för den portfölj som innehas av den låntagande deltagaren på obestånd, utan regleringsmässiga, rättsliga eller operativa begränsningar.
 - e) De är inte emitterade av en enhet som ingår i samma koncern som den låntagande deltagare som omfattas av garantin, eller av en enhet vars verksamhet består i att tillhandahålla tjänster som är centrala för tillhandahållaren av anknutna banktjänster, såvida inte enheten är en centralbank inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en centralbank som ger ut en valuta i vilken tillhandahållaren av anknutna banktjänster har exponeringar.
 - f) De är inte föremål för någon betydande korrelationsrisk i den mening som avses i artikel 291 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - g) De omfattas helt av säkerheter som uppfyller följande villkor:
 - i) De är inte föremål för någon korrelationsrisk i den mening som avses i artikel 291 i förordning (EU) nr 575/2013 grundat på en korrelation med kreditvärdigheten hos garanten eller den låntagande deltagaren, såvida inte korrelationsrisken har begränsats på ett adekvat sätt genom att ett värderingsavdrag har tillämpats på säkerheten.
 - ii) Tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan omgående utnyttja säkerheten och den är isolerad från konkurs, om den låntagande deltagaren och garanten samtidigt skulle hamna på obestånd.
 - iii) Garantens lämplighet har ratificerats av ledningsorganet för tillhandahållaren av anknutna banktjänster efter en fullständig bedömning av emittenten och av den rättsliga, avtalsenliga och operativa ramen för garantin, som gjorts i syfte att nå en hög grad av säkerhet kring garantins verkningfullhet, och som meddelats den relevanta behöriga myndigheten i enlighet med artikel 60.1 i förordning (EU) nr 909/2014.
3. Andra finansiella resurser får omfatta bankgarantier som utfärdats av en centralbank som uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) De har utfärdats av en centralbank i unionen eller en centralbank som ger ut en valuta i vilken tillhandahållaren av anknutna banktjänster har exponeringar.
 - b) De är denominerade i en valuta vars risker tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan hantera på ett adekvat sätt.
 - c) De är oåterkalleliga och ovillkorade, och den utfärdande centralbanken kan inte hänvisa till något rättsligt eller avtalsenligt undantag eller alternativ som gör det möjligt för emittenten att förhindra utbetalning av garantin.
 - d) De kan utlösas inom loppet av en bankdag.

4. Andra likvärdiga finansiella resurser får omfatta kapital, efter avdrag för de kapitalkrav som anges i artiklarna 1–8, men endast för att täcka exponeringar mot centralbanker, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer som inte är undantagna i enlighet med artikel 23.2.

Artikel 16

Andra likvärdiga finansiella resurser för exponeringar i samverkande länkar

Andra likvärdiga finansiella resurser får omfatta bankgarantier och rembursor som används för att säkra kreditexponeringar mellan värdepapperscentraler som upprättar samverkande länkar, om de uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De täcker endast kreditexponeringarna mellan de två sammanlänkade värdepapperscentralerna.
- b) De har utfärdats av ett konsortium av kreditvärdiga finansinstitut som uppfyller kraven i artikel 38.1, där vart och ett av dessa finansiella institut är skyldigt att betala den del av det totala belopp som har överenskommit genom avtal.
- c) De är denominerade i en valuta vars risker tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan hantera på ett adekvat sätt.
- d) De är oåterkalleliga och ovillkorade, och de utfärdande instituten kan inte hänvisa till något rättsligt eller avtalsenligt undantag eller alternativ som gör det möjligt för emittenten att förhindra utbetalning av rembursen.
- e) De kan utlösas på begäran utan regleringsmässiga, rättsliga eller operativa begränsningar.
- f) De har inte utfärdats av
 - i) en enhet som ingår i samma koncern som den låntagande värdepapperscentralen eller en värdepapperscentral med en exponering som täcks av bankgarantier och rembursor,
 - ii) en enhet vars verksamhet består i att tillhandahålla tjänster som är centrala för tillhandahållaren av anknutna banktjänster.
- g) De är inte föremål för någon betydande korrelationsrisk i den mening som avses i artikel 291 i förordning (EU) nr 575/2013.
- h) Tillhandahållaren av anknutna banktjänster övervakar regelbundet kreditvärdigheten hos de utfärdande finansinstitut genom en oberoende bedömning av kreditvärdigheten hos dessa institut och genom att tilldela och regelbundet se över interna kreditbetyg för varje finansinstitut.
- i) De kan utlösas under likvideringsperioden inom tre bankdagar från den tidpunkt då den fallerande tillhandahållaren av anknutna banktjänster underlåter att uppfylla sina skyldigheter vid förfall.
- j) Det finns tillräckliga kvalificerade likvida resurser enligt artikel 34 för att täcka perioden fram till den tidpunkt då bankgarantin och rembursor måste utlösas i händelse av obestånd hos någon av de sammanlänkade värdepapperscentralerna.
- k) Risken för att hela beloppet för bankgarantin och rembursorna inte betalas av konsortiet minskas genom
 - i) fastställande av lämpliga koncentrationsgränser som säkerställer att inget finansinstitut, inklusive dess moderföretag och dotterföretag, som ingår i konsortiet garanterar mer än 10 % av det totala beloppet för rembursen,
 - ii) begränsning av den kreditexponering som täcks med bankgarantin och rembursorna till det totala beloppet av bankgarantin minus antingen 10 % av det totala beloppet eller det lägsta av de belopp som garanteras genom de två kreditinstitut som har störst andel av det totala beloppet,
 - iii) genomförande av ytterligare riskreducerande åtgärder, till exempel en överenskommelse om förlustdelning, som är effektiva och har tydligt preciserade regler och förfaranden.
- l) Systemet testas och ses över regelbundet i enlighet med artikel 41.3 i förordning (EU) nr 909/2014.

KAPITEL II

STABILITETSRAM FÖR KREDIT- OCH LIKVIDITETSRISK

Artikel 17

Allmänna bestämmelser

1. Vid tillämpningen av stabilitetskraven för kreditrisk som uppstår när tillhandahållare av anknutna banktjänster tillhandahåller sådana tjänster för varje avvecklingssystem för värdepapper enligt artikel 59.3 och 59.5 i förordning (EU) nr 909/2014, ska tillhandahållare av anknutna banktjänster uppfylla alla krav i detta kapitel vad gäller övervakning, mätning, hantering, rapportering och offentliggörande av kreditrisker, med avseende på följande:

- a) Intradagskreditrisk och dagslånekreditrisk.
- b) Relevanta säkerheter och andra likvärdiga finansiella resurser som används för de risker som anges i led a.
- c) Eventuella återstående kreditexponeringar.
- d) Återbetalningsförfaranden och straffavgifter.

2. Vid tillämpningen av stabilitetskraven för likviditetsrisk som uppstår när tillhandahållare av anknutna banktjänster tillhandahåller sådana tjänster för varje avvecklingssystem för värdepapper enligt artikel 59.4 i förordning (EU) nr 909/2014, ska tillhandahållare av anknutna banktjänster uppfylla alla följande krav:

- a) Kraven i avsnitt 2 vad gäller övervakning, mätning, hantering, rapportering och offentliggörande av likviditetsrisker.
- b) Kraven i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller övervakning, mätning, hantering, rapportering och offentliggörande av andra likviditetsrisker än de som anges i led a.

AVSNITT 1

Kreditrisk

Artikel 18

Kreditriskhanteringssystem

1. Vid tillämpning av artikel 17.1 a ska en tillhandahållare av anknutna banktjänster utforma och genomföra riktlinjer och förfaranden som säkerställer följande:

- a) Mätning av intradags- och dagslånekreditrisk, i enlighet med underavsnitt 1.
- b) Övervakning av intradags- och dagslånetkreditrisk, i enlighet med underavsnitt 2.
- c) Hantering av intradags- och dagslånekreditrisk, i enlighet med underavsnitt 3.
- d) Mätning, övervakning och hantering av säkerheter och andra likvärdiga finansiella resurser enligt artikel 59.3 c och d i förordning (EU) nr 909/2014, i enlighet med kapitel I i den här förordningen.
- e) Analys och planering för att hantera eventuella återstående kreditexponeringar, i enlighet med underavsnitt 4.
- f) Hantering av ersättningsförfaranden och straffavgifter i enlighet med underavsnitt 5.
- g) Rapportering av kreditrisker i enlighet med underavsnitt 6.
- h) Offentliggörande av kreditrisker i enlighet med underavsnitt 7.

2. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska se över de riktlinjer och förfaranden som avses i punkt 1 minst en gång per år.
3. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska också se över riktlinjerna och förfarandena om något av följande inträffar och om någon av de ändringar som avses i leden a eller b påverkar dess riskexponering:
 - a) Riktlinjerna och förfarandena är föremål för en väsentlig förändring.
 - b) Tillhandahållaren av anknutna banktjänster gör frivilligt en ändring till följd av den bedömning som avses i artikel 19.
4. Riktlinjerna och förfarandena i punkt 1 ska omfatta utarbetande och uppdatering av en rapport om kreditrisker. Rapporten ska omfatta följande:
 - a) De mått som avses i artikel 19.
 - b) Värderingsavdrag som tillämpas i enlighet med artikel 13, rapporterade per typ av säkerhet.
 - c) Ändringar av riktlinjerna eller förfarandena enligt punkt 3.
5. Den rapport som avses i punkt 4 ska granskas en gång i månaden av relevanta kommittéer som inrättas av ledningsorganet för tillhandahållaren av anknutna banktjänster. Om tillhandahållaren av anknutna banktjänster är ett kreditinstitut som utsetts av en värdepapperscentral i enlighet med artikel 54.2 b i förordning (EU) nr 909/2014 ska den rapport som avses i punkt 4 också göras tillgänglig för den riskkommitté som inrättats enligt artikel 48 i delegerad förordning (EU) 2017/392 av tillhandahållaren av anknutna banktjänster, likaså en gång i månaden.
6. Om tillhandahållaren av anknutna banktjänster bryter mot en eller flera av koncentrationsgränserna enligt artikel 14 ska den omedelbart rapportera detta till den relevanta riskhanteringskommittén och, om det rör sig om ett kreditinstitut som avses i punkt 5 i denna artikel, ska den omedelbart rapportera till värdepapperscentralens riskkommitté.

Underavsnitt 1

Mätning av kreditrisker

Artikel 19

Mätning av intradagskreditrisk

1. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska identifiera och mäta exponeringar för intradagskreditrisk och förutse högsta intradagskreditexponeringar genom operativa verktyg och analysverktyg som identifierar och mäter sådana exponeringar, och som särskilt registrerar samtliga följande mått för varje motpart:
 - a) Högsta och genomsnittliga intradagskreditexponeringar för anknutna banktjänster enligt avsnitt C i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014.
 - b) Högsta och genomsnittliga intradagskreditexponeringar per låntagande deltagare, och ytterligare uppdelning av säkerheter för dessa kreditexponeringar.
 - c) Högsta och genomsnittliga intradagskreditexponeringar mot andra motparter och, om de täcks av säkerhet, ytterligare uppdelning av säkerheter för dessa intradagskreditexponeringar.
 - d) Totalt värde av intradagskreditlöften som har beviljats deltagarna.
 - e) Den ytterligare uppdelningen av kreditexponeringar enligt leden b och c ska omfatta följande:
 - i) Säkerheter som uppfyller kraven i artikel 10.
 - ii) Andra säkerheter enligt artikel 11.1.

- iii) Andra säkerheter enligt artikel 11.2.
 - iv) Andra likvärdiga finansiella resurser i enlighet med artiklarna 15 och 16.
2. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska mäta exponeringar enligt punkt 1 kontinuerligt.

Om kontinuerlig identifiering och mätning av intradagskreditrisken inte kan göras på grund av det krävs tillgång till externa uppgifter, ska tillhandahållare av anknutna banktjänster mäta intradagskreditexponeringar så ofta som möjligt och minst en gång om dagen.

Artikel 20

Mätning av dagslånekreditriskexponering

Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska mäta exponering för dagslånekreditrisk för anknutna banktjänster enligt avsnitt C i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014 genom att återstående kreditexponeringar från föregående dag registreras på daglig basis vid bankdagens slut.

Underavsnitt 2

Övervakning av kreditrisk

Artikel 21

Övervakning av intradagskreditexponeringar

I samband med övervakning av intradagskreditrisk ska tillhandahållare av anknutna banktjänster särskilt göra följande:

- a) Med hjälp av ett automatiskt rapporteringssystem fortlöpande övervaka intradagskreditexponeringar som följer av de anknutna banktjänster som avses i avsnitt C i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014.
- b) Under minst tio år bevara uppgifter om högsta dagliga och genomsnittliga intradagskreditexponeringar som följer av de anknutna banktjänster som avses i avsnitt C i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014.
- c) Registrera intradagskreditexponeringar som härrör från varje enhet som ger upphov till sådana exponeringar, däribland följande:
 - i) Emittenter.
 - ii) Deltagare i de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en värdepapperscentral, på enhets- och koncernnivå.
 - iii) Värdepapperscentraler med samverkande länkar.
 - iv) Banker och andra finansinstitut genom vilka betalningar görs eller tas emot.
- d) Ge en fullständig beskrivning av hur kreditriskhanteringen beaktar inbördes beroenden och multipla kopplingar som en tillhandahållare av anknutna banktjänster kan ha med var och en av de enheter som avses i led c.
- e) För varje motpart ange hur tillhandahållaren av anknutna banktjänster övervakar koncentrationen i sina intradagskreditexponeringar, däribland exponeringarna mot enheter i koncerner där de enheter som anges i led c ingår.
- f) Ange hur de bedömer att de värderingsavdrag som tillämpas på insamlade säkerheter är lämpliga.
- g) Ange hur de övervakar täckning av kreditexponeringarna med säkerheter och täckning av kreditexponeringar med andra likvärdiga finansiella resurser.

*Artikel 22***Övervakning av dagslånekreditrisk**

I samband med övervakning av dagslånekreditexponeringar ska tillhandahållare av anknutna banktjänster göra följande avseende dagslånekrediterna:

- a) Bevara uppgifter om sammanlagda faktiska kreditexponeringar vid slutet av dagen under minst tio år.
- b) Dagligen registrera de uppgifter som avses i punkt a.

*Underavsnitt 3***Hantering av intradagskreditrisk***Artikel 23***Allmänna krav för hantering av intradagskreditrisk**

1. I samband med hantering av intradagskreditrisk ska tillhandahållare av anknutna banktjänster göra följande:
 - a) Ange hur de bedömer riskhanterings utformning och funktion avseende alla de verksamheter som förtecknas i avsnitt C i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014.
 - b) Endast bevilja kreditlöften som när som helst och utan villkor kan återkallas av tillhandahållaren av anknutna banktjänster, och utan förhandsmeddelande till den låntagande deltagaren i de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen.
 - c) Om en bankgaranti enligt artikel 16 används i samverkande länkar: bedöma och analysera beroendeförhållanden som kan uppstå genom att samma deltagare tillhandahåller denna bankgaranti.
2. Följande exponeringar ska undantas från tillämpningen av artiklarna 9–15 och 24:
 - a) Exponeringar mot medlemmar i Europeiska centralbankssystemet, andra organ i medlemsstaterna som fyller likartade funktioner och andra offentliga organ inom unionen som har i uppdrag att förvalta eller som deltar i förvaltningen av statskulden.
 - b) Exponeringar mot en av de multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i artikel 117.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - c) Exponeringar mot en av de internationella organisationer som förtecknas i artikel 118 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - d) Exponeringar mot offentliga organ i den mening som avses i artikel 4.8 i förordning (EU) nr 575/2013 som ägs av nationella regeringar och som har direkta arrangemang via nationella regeringar som garanterar deras kreditexponeringar.
 - e) Exponeringar mot centralbanker i tredjeland där exponeringen är denominerad i den berörda centralbankens nationella valuta, under förutsättning att kommissionen har antagit en genomförandeakt i enlighet med artikel 114.7 i förordning (EU) nr 575/2013 som bekräftar att detta tredjeland anses tillämpa tillsyns- och regleringssystem som är minst likvärdiga med de system som tillämpas i unionen.

*Artikel 24***Kreditgränser**

I samband med hantering av intradagskreditrisk och vid fastställande av kreditgränser för enskilda låntagande deltagare på koncernnivå ska tillhandahållare av anknutna banktjänster vidta alla följande steg:

- a) Bedöma kreditvärdigheten hos den låntagande deltagaren utifrån en metod som inte enbart förlitar sig på externa utlåtanden.

- b) Kontrollera att kraven i artiklarna 9 respektive 15 är uppfyllda för säkerheter och andra likvärdiga finansiella resurser som en deltagare tillhandahåller för att täcka intradagskreditexponeringar.
- c) Fastställa kreditgränserna för en låntagande deltagare baserat på de multipla kopplingar som tillhandahållaren av anknutna banktjänster har med deltagaren, inklusive när det rör sig om tillhandahållande till samma deltagare av mer än en av de anknutna banktjänster som avses i avsnitt C i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014.
- d) Beakta nivån på kvalificerade likvida resurser enligt artikel 34.
- e) Se över kreditgränserna för en låntagande deltagare för att säkerställa båda följande åtgärder:
 - i) Om kreditvärdigheten hos en låntagande deltagare försämras: att kreditgränsen ses över eller sänks.
 - ii) Om värdet av en säkerhet som ställts av en låntagande deltagare minskar: att tillgången till kredit minskar.
- f) Se över de kreditlöften som beviljats låntagande deltagare minst en gång per år på grundval av den faktiska användningen av krediterna.
- g) Säkerställa att nivån på dagslånekreditexponering är integrerad i användningen av den kreditgräns som har beviljats deltagaren.
- h) Säkerställa att den dagslånekredit som ännu inte har återbetalats ingår i intradagsexponeringarna nästa dag och inte överskrider kreditgränsen.

Underavsnitt 4

Eventuella återstående kreditexponeringar

Artikel 25

Eventuella återstående kreditexponeringar

1. De riktlinjer och förfaranden som avses i artikel 18.1 ska säkerställa att eventuella återstående kreditexponeringar hanteras, även i situationer där värdet av säkerheter och andra likvärdiga finansiella resurser efter realisering inte räcker till för att täcka kreditexponeringarna för tillhandahållaren av anknutna banktjänster.
2. För dessa riktlinjer och förfaranden gäller följande:
 - a) De ska ange hur eventuella kreditförluster utan täckning fördelas, inklusive återbetalning av medel som en tillhandahållare av anknutna banktjänster kan låna från tillhandahållare av likviditet för att täcka likviditetsbehov i samband med sådana förluster.
 - b) De ska inkludera en fortlöpande bedömning av utvecklingen av marknadsförhållanden vad gäller värdet av säkerheter och andra likvärdiga finansiella resurser efter realisering, som kan utvecklas till en eventuell kvarstående kreditexponering.
 - c) De ska föreskriva att bedömningen i led b ska åtföljas av ett förfarande där följande anges:
 - i) De åtgärder som ska vidtas för att hantera de marknadsförhållanden som avses i led b.
 - ii) Tidsplanen för de åtgärder som avses i led i.
 - iii) Eventuella uppdateringar av kreditriskhanteringssystemet till följd av de marknadsförhållanden som avses i led b.
3. Riskkommittén hos tillhandahållaren av anknutna banktjänster och, i förekommande fall, värdepapperscentralens riskkommitté, ska underrättas om alla risker som kan leda till eventuella kvarstående kreditexponeringar, och den behöriga myndighet som avses i artikel 60.1 i förordning (EU) nr 909/2014 ska omgående underrättas om sådana risker.

4. Marknads- och verksamhetsutveckling som påverkar intradagskreditriskexponeringar ska analyseras och ses över var sjätte månad och rapporteras till riskkommittén hos tillhandahållaren av anknutna banktjänster och, i förekommande fall, till värdepapperscentralens riskkommitté.

Underavsnitt 5

Återbetalningsförfaranden och straffavgifter

Artikel 26

Återbetalningsförfaranden för intradagskredit

1. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska ha effektiva återbetalningsförfaranden för intradagskredit vilka uppfyller kraven i punkterna 2 och 3.
2. Återbetalningsförfarandena ska säkerställa straffavgifter som fungerar som ett effektivt avskräckningsmedel för att motverka dagslånekreditexponeringar, och som särskilt uppfyller båda följande villkor:
 - a) De är högre än marknadsräntan för dagslån mot säkerhet mellan banker på penningmarknaden och marginalutlåningsräntan hos en centralbank som ger ut den valuta som kreditexponeringen är denominerad i.
 - b) De beaktar finansieringskostnaderna för den valuta som kreditexponeringen är denominerad i och kreditvärdigheten hos den deltagare som har en dagslånekreditexponering.

Underavsnitt 6

Rapportering av kreditrisk

Artikel 27

Rapportering av intradagsriskhantering till myndigheter

1. En tillhandahållare av anknutna banktjänster ska rapportera till den relevanta behöriga myndighet som avses i artikel 60.1 i förordning (EU) nr 909/2014.
2. En tillhandahållare av anknutna banktjänster ska uppfylla samtliga följande rapporteringskrav:
 - a) Den ska minst en gång per år avge en kvalitativ förklaring som anger de åtgärder som vidtagits i fråga om mätning, övervakning och hantering av kreditrisk, inbegripet intradagskreditrisk.
 - b) Den ska meddela alla väsentliga förändringar av de vidtagna åtgärder som avses i led a omedelbart efter det att förändringarna ägt rum.
 - c) Den ska varje månad redovisa de mått som avses i artikel 19.
3. Om tillhandahållaren av anknutna banktjänster bryter eller riskerar att bryta mot kraven i denna förordning, inbegripet under perioder av stress, ska den omedelbart meddela den relevanta behöriga myndigheten detta och utan onödigt dröjsmål förelägga den behöriga myndigheten en detaljerad plan för att så snabbt som möjligt återgå till efterlevnad av kraven.
4. Fram till dess att efterlevnaden av kraven i denna förordning och i förordning (EU) nr 909/2014 är återställd ska tillhandahållaren av anknutna banktjänster rapportera de punkter som avses i punkt 2, enligt vad som är tillämpligt, dagligen i slutet av varje bankdag, om inte den relevanta behöriga myndigheten tillåter en lägre rapporteringsfrekvens och en längre rapporteringsfrist med hänsyn tagen till den särskilda situationen för tillhandahållaren av anknutna banktjänster och med beaktande av hur omfattande och komplex verksamheten är.

Underavsnitt 7

Offentliggörande

Artikel 28

Offentliggörande

Vid tillämpning av artikel 18.1 h ska tillhandahållare av anknutna banktjänster årligen offentliggöra en fullständig kvalitativ förklaring där det anges hur kreditrisker, däribland intradagskreditrisker, mäts, övervakas och hanteras.

AVSNITT 2

Likviditetsrisk

Artikel 29

Allmänna bestämmelser om likviditetsrisk

1. Vid tillämpning av artikel 17.2 a ska en tillhandahållare av anknutna banktjänster utforma och genomföra riktlinjer och förfaranden för

- a) mätning av intradags- och dagslånelikviditetsrisk, i enlighet med underavsnitt 1,
- b) övervakning av intradags- och dagslånelikviditetsrisk, i enlighet med underavsnitt 2,
- c) hantering av likviditetsrisk, i enlighet med underavsnitt 3,
- d) rapportering av intradags- och dagslånelikviditetsrisk, i enlighet med underavsnitt 4,
- e) offentliggörande av ramen och verktygen för övervakning, mätning, hantering och rapportering av likviditetsrisk, i enlighet med underavsnitt 5.

2. Eventuella förändringar av den övergripande likviditetsrisksramen ska rapporteras till ledningsorganet hos tillhandahållaren av anknutna banktjänster.

Underavsnitt 1

Mätning av intradagslikviditetsrisker

Artikel 30

Mätning av intradagslikviditetsrisker

1. En tillhandahållare av anknutna banktjänster ska ta fram effektiva operativa verktyg och analysverktyg för att fortlöpande och för varje berörd valuta kunna beräkna följande mått:

- a) Maximal användning av intradagslikviditet beräknad med hjälp av den största ackumulerade positiva nettopositionen och den största ackumulerade negativa nettopositionen.
- b) Totala tillgängliga likvida resurser intradag vid affärsdagens början, uppdelade efter
 - i) kvalificerade likvida resurser, som närmare anges i artikel 34, nämligen
 - kontantinsättningar hos en utgivande centralbank,
 - tillgängliga kontantinsättningar hos annat kreditvärdigt finansinstitut, som avses i artikel 38.1,
 - bindande kreditlöften eller liknande arrangemang,

- tillgångar som uppfyller kraven i artiklarna 10 och 11.1 i denna förordning som är tillämpliga på säkerheter, eller finansiella instrument som uppfyller kraven i delegerad förordning (EU) 2017/392, som är snabbt tillgängliga och kan omvandlas till kontanter med på förhand bestämda och mycket tillförlitliga finansieringsarrangemang, som avses i artikel 38,
 - de säkerheter som avses i artiklarna 10 och 11.1.
- ii) Andra resurser som inte är kvalificerade likvida resurser, inbegripet outnyttjade kreditlöften.
- c) Det totala värdet av
- i) intradagslikviditetsutflöden, inbegripet de som har en tidsspecifik intradagsfrist,
 - ii) kontantavvecklingsskyldigheter i andra avvecklingssystem för värdepapper där värdepapperscentralen för vilken tillhandahållaren av anknutna banktjänster fungerar som avvecklingsagent är skyldig att avveckla positioner,
 - iii) skyldigheter som avser den marknadsverksamhet som tillhandahållaren av anknutna banktjänsterbedriver, t.ex. tillhandahållande eller återtagande av penningmarknadstransaktioner eller marginalsäkerhetsbetalningar, och
 - iv) andra betalningar som är väsentliga för värdepapperscentralen och tillhandahållaren av anknutna banktjänster när det gäller deras anseende.
2. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska för varje valuta i de avvecklingssystem för värdepapper för vilka den fungerar som avvecklingsagent övervaka likviditetsbehoven från varje enhet mot vilken den har en likviditetsexponering.

Artikel 31

Mätning av dagslånelikviditetsrisker

När det gäller dagslånelikviditetsrisker ska tillhandahållaren av anknutna banktjänster, i de fall likviditetsbehov härrör från användningen av kredit till påföljande dag, fortlöpande jämföra sina likvida resurser med sina likviditetsbehov för varje avvecklingsvaluta inom de avvecklingssystem för värdepapper för vilka tillhandahållaren av anknutna banktjänster fungerar som avvecklingsagent.

Underavsnitt 2

Övervakning av intradagslikviditetsrisker

Artikel 32

Övervakning av intradagslikviditetsrisker

1. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska upprätta och bevara en rapport om den intradagslikviditetsrisk som den tar på sig. Rapporten ska minst innehålla följande:
 - a) De mått som avses i artikel 30.1.
 - b) Uppgifter om hur riskbenägen tillhandahållaren av anknutna banktjänsters är.
 - c) En beredskapsplan för finansiering av oförutsedda utgifter med en beskrivning av vilka åtgärder som ska vidtas om riskbenägenhetsnivån överskrids.

Den rapport som avses i första stycket ska varje månad granskas av riskkommittén hos tillhandahållaren av anknutna banktjänster och av värdepapperscentralens riskkommitté.

2. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska för varje avvecklingsvaluta inom det avvecklingssystem för värdepapper för vilket den fungerar som avvecklingsagent ha effektiva operativa verktyg och analysverktyg för att i nära realtid övervaka sina intradagslikviditetspositioner i förhållande till förväntad verksamhet och tillgängliga resurser på grundval av saldon och återstående intradagslikviditetskapacitet. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska
 - a) under minst tio år bevara dokumentation om varje dags största ackumulerade positiva nettoposition och varje dags största ackumulerade negativa nettoposition för intradagspositioner för varje avvecklingsvaluta inom det avvecklingssystem för värdepapper för vilket den fungerar som avvecklingsagent,

- b) fortlöpande övervaka sina intradagslikviditetsexponeringar i förhållande till de maximala intradagslikviditetsexponeringar som uppmätts historiskt.

Artikel 33

Övervakning av dagslånelikviditetsrisker

När det gäller dagslånelikviditetsrisker ska tillhandahållaren av anknutna banktjänster vidta följande åtgärder:

- a) Under minst tio år bevara dokumentation om den likviditetsrisk som uppkommer genom användning av kredit till påföljande dag, för varje avvecklingsvaluta inom det avvecklingssystem för värdepapper för vilket den fungerar som avvecklingsagent.
- b) Övervaka den likviditetsrisk som uppkommer genom beviljad dagslånekredit i förhållande till de maximala likviditetsexponeringar som uppkommer av krediten och som uppmätts historiskt.

Underavsnitt 3

Hantering av likviditetsrisker

Artikel 34

Kvalificerade likvida resurser

En tillhandahållare av anknutna banktjänster ska begränsa motsvarande likviditetsrisker, inbegripet intradagslikviditetsrisker för varje valuta, genom att använda någon av följande kvalificerade likvida resurser:

- a) Kontantinsättningar hos en utgivande centralbank.
- b) Tillgängliga kontantinsättningar hos ett av de kreditvärdiga finansinstitut som anges i artikel 38.1.
- c) Bindande kreditlöften eller liknande avtal.
- d) Tillgångar som uppfyller kraven i artiklarna 10 och 11.1 i denna förordning som är tillämpliga på säkerheter, eller finansiella instrument som är förenliga med delegerad förordning (EU) 2017/392, som är snabbt tillgängliga och kan omvandlas till kontanter med på förhand bestämda och mycket tillförlitliga finansieringsarrangemang, i enlighet med i artikel 38 i denna förordning.
- e) De säkerheter som avses i artiklarna 10 och 11.1.

Artikel 35

Hantering av intradagslikviditetsrisk

1. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska för varje valuta i något av de avvecklingssystem för värdepapper för vilka den fungerar som avvecklingsagent

- a) uppskatta in- och utflödena av intradagslikviditet för alla de anknutna banktjänster som tillhandahålls,
- b) förutse tidpunkterna under dagen för dessa flöden,
- c) prognostisera de intradagslikviditetsbehov som kan uppkomma under olika tider på dagen.

2. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska för varje valuta i något av de avvecklingssystem för värdepapper för vilka den fungerar som avvecklingsagent

- a) vidta åtgärder för att ha tillräcklig intradagsfinansiering för att kunna nå sina intradagsmål, vilka härrör från den analys som avses i punkt 1,

- b) hantera och vara beredd att i stressituationer omvandla de säkerheter som krävs för intradagsfinansiering till kontanter med beaktande av värderingsavdrag i enlighet med artikel 13 och koncentrationsgränser i enlighet med artikel 14,
- c) hantera val av tidpunkter för likviditetsutflöden i linje med intradagsmålen,
- d) ha arrangemang för att hantera oväntade störningar i sina intradagslikviditetsflöden.
3. En tillhandahållare av anknutna banktjänster ska för att leva upp till sina minimikrav på kvalificerade likvida resurser fastställa och hantera de risker som den kan exponeras mot till följd av att minst två deltagare, mot vilka den har den största likviditetsexponeringen, hamnar på obestånd, inbegripet deras moderföretag och dotterföretag.
4. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska för den risk för oväntade störningar i intradagslikviditetflödena som avses i artikel 2 d närmare ange extrema men plausibla scenarier, i tillämpliga fall inbegripet dem som anges i artikel 36.7, vilka ska grundas på minst något av följande:
- a) En serie historiska scenarier, inbegripet perioder av extrema marknadsrörelser, som har observerats under de senaste 30 åren, eller så länge det har funnits tillförlitliga data, under vilka tillhandahållaren av anknutna banktjänster skulle ha exponerats för den största finansiella risken, såvida inte tillhandahållaren av anknutna banktjänster bevisar att det inte är sannolikt att en historisk period av stora prISRörelser återkommer.
- b) En serie potentiella framtidsscenarier som uppfyller följande villkor:
- i) De grundar sig på samstämmiga antaganden om marknadsvolatilitet och priskorrelation mellan olika marknader och finansiella instrument.
- ii) De grundar sig på såväl kvantitativa som kvalitativa bedömningar av potentiella marknadsvillkor, inbegripet störningar och rubbningar eller avvikelser vad gäller marknadernas tillgänglighet samt minskningar av säkerhetens realiseringsvärde och minskad marknadslikviditet om icke-kontanta tillgångar har godtagits som säkerheter.
5. Vid tillämpning av punkt 2 ska tillhandahållaren av anknutna banktjänster även ta hänsyn till följande:
- a) Hur tillhandahållaren av anknutna banktjänster är utformad och vilken typ av verksamhet den bedriver, även med avseende på enheter som avses i artikel 30.2 och därtill sammankopplade marknadsinfrastrukturer eller andra enheter som kan utgöra en väsentlig likviditetsrisk för tillhandahållaren av anknutna banktjänster, och, i tillämpliga fall, som täcker en period på flera dagar.
- b) Eventuella starka band eller liknande exponeringar mellan deltagarna i en tillhandahållare av anknutna banktjänster, inbegripet mellan deltagarna och deras moderföretag och dotterföretag.
- c) En bedömning av sannolikheten att flera deltagare hamnar på obestånd och de potentiella följderna av sådana situationer av obestånd för deltagarna.
- d) Följderna för tillhandahållaren av anknutna banktjänster av flera situationer av obestånd, som avses i led c, vad gäller kassaflöden och dess förmåga att kompensera för detta samt dess överlevnadshorisont.
- e) Huruvida modelleringen återspeglar de olika konsekvenser som ekonomisk stress kan ha för tillhandahållaren av anknutna banktjänster, både vad gäller tillgångar och in- och utflöden av likviditet.
6. De historiska och hypotetiska scenarier som används för att fastställa extrema men plausibla marknadsförhållanden ska ses över av tillhandahållaren av anknutna banktjänster och, när det är relevant, i samråd med värdepapperscentralens riskkommitté, minst en gång per år. Sådana scenarier ska ses över oftare om marknadsutvecklingen eller den verksamhet som tillhandahållaren av anknutna banktjänster bedriver påverkar de underliggande antagandena för scenarierna på ett sätt om gör att de måste justeras.
7. Inom likviditetsriskramen måste hänsyn tas, kvantitativt såväl som kvalitativt, till i vilken utsträckning extrema prISRörelser i säkerheter eller tillgångar kan uppkomma samtidigt på flera identifierade marknader. Ramen ska ta hänsyn till att historiska priskorrelationer inte alltid är tillämpliga under extrema men plausibla marknadsförhållanden. En tillhandahållare av anknutna banktjänster ska också ta hänsyn till beroendet av yttre faktorer i sina stresstester, som avses i denna artikel.

8. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska fastställa hur de övervakningsmått som avses i artikel 30.1 ska användas för att beräkna det korrekta värdet av den intradagsfinansiering som krävs. De ska också utforma interna ramar för bedömning av ett försiktigt värde av likvida tillgångar som anses tillräckliga för deras intradagsexponering, i synnerhet inbegripet följande:

- a) Övervakning vid lämplig tidpunkt av likvida tillgångar, inbegripet tillgångarnas kvalitet, koncentration och omedelbara tillgänglighet.
- b) Lämplig politik avseende övervakning av marknadsförhållanden som kan påverka likviditeten för kvalificerade likvida resurser intradag.
- c) Värdet av de kvalificerade likvida resurserna intradag, varvid värdering och kalibrering har skett under ansträngda marknadsförhållanden, inbegripet de scenarier som avses i artikel 36.7.

9. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska säkerställa att dess likvida tillgångar kontrolleras genom en särskild likviditetsförvaltningsfunktion.

10. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska ha en likviditetsriskram som inbegriper lämpliga styrningsarrangemang kopplade till beloppet och formen för de totala kvalificerade likvida resurser som den innehar samt relevant och lämplig information och, i synnerhet, något av följande:

- a) Placering av likvida tillgångar på ett separat konto som står under direkt förvaltning av likviditetsförvaltningsfunktionen, och som endast kan användas som en källa för villkorlig finansiering under stressperioder.
- b) Inrättande av interna system och kontroller för att ge likviditetsförvaltningsfunktionen faktiskt operativ möjlighet att
 - i) omvandla innehaven av likvida tillgångar till kontanter när som helst under stressperioden, och
 - ii) komma åt den villkorliga finansieringen utan att detta direkt strider mot några gällande affärs- eller riskhanteringsstrategier, så att likviditetsbufferten inte innehåller några tillgångar som är sådana att försäljning utan ersättning under stressperioden skulle skapa en öppen riskposition som överskrider de interna gränser som gäller för tillhandahållaren av anknutna banktjänster.
- c) En kombination av kraven i leden a och b om det kan säkerställas att en sådan kombination ger ett jämförbart resultat.

11. De krav i denna artikel som avser den likviditetsriskram som tillhandahållaren av anknutna banktjänster tillämpar ska också tillämpas på gränsöverskridande exponeringar och på exponeringar i olika valutor, i tillämpliga fall.

12. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska se över de förfaranden som avses i punkterna 2, 3 och 11 minst en gång per år och beakta all relevant utveckling på marknaden samt exponeringarnas storlek och koncentration.

Artikel 36

Stresstester för att avgöra om de likvida finansiella resurserna är tillräckliga

1. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska för relevanta valutor avgöra och testa om deras likvida resurser är tillräckliga genom regelbundna och rigorösa stresstester som uppfyller samtliga följande krav:

- a) De genomförs på grundval av de faktorer som avses i punkterna 4 och 5 samt de specifika scenarier som avses i punkt 6.
- b) De innehåller regelbundna tester, med hjälp av intradagsscenarier, av de förfaranden som tillhandahållaren av anknutna banktjänster använder för att få tillgång till sina kvalificerade likvida resurser från en tillhandahållare av likviditet.
- c) De uppfyller villkoren i punkterna 2 eller 6.

2. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska, åtminstone genom rigorös *due diligence*-granskning och stresstester, säkerställa att varje aktör som tillhandahåller den likviditet som behövs för att uppfylla minimikravet för kvalificerade likvida resurser, som fastställts enligt artikel 34, har tillräcklig information för att förstå och hantera därmed förenad likviditetsrisk och har möjlighet att leva upp till kraven för ett sådant på förhand bestämt och mycket tillförlitligt finansieringsarrangemang som avses i artikel 59.4 d och e i förordning (EU) nr 909/2014.
3. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska ha regler och förfaranden för att kunna åtgärda sådana otillräckliga kvalificerade finansiella resurser som lyfts fram genom dess stresstest.
4. Om ett stresstest leder till att den riskbenägenhetsnivå som avses i artikel 32.1 b överskrids ska tillhandahållaren av anknutna banktjänster
 - a) rapportera resultaten av stresstesterna både till sin egen riskkommitté och, i tillämpliga fall, till värdepapperscentralens riskkommitté,
 - b) se över och anpassa den beredskapsplan som avses i artikel 32.1 c om en överträdelse inte kan avhjälpas under dagen,
 - c) ha regler och förfaranden för att utvärdera om likviditetsriskhanteringssystemet och tillhandahållare av likviditet är lämpliga, och göra anpassningar i enlighet med resultaten och analysen av stresstesterna.
5. De scenarier som används i stresstester av likvida finansiella resurser ska vara utformade för att ta hänsyn till hur tillhandahållaren av anknutna banktjänster är utformad och vilken typ av verksamhet den bedriver, och inbegripa alla enheter som kan utgöra en väsentlig likviditetsrisk för den.
6. De scenarier som används i stresstester av kvalificerade finansiella likvida resurser ska vara utformade för att ta hänsyn till obestånd, var och en för sig eller kombinerat, hos minst två av de deltagare, inbegripet deras moderföretag och dotterföretag, mot vilka tillhandahållaren av anknutna banktjänster har den största likviditetsexponeringen.
7. Scenarierna som används i stresstester av likvida finansiella resurser ska vara utformade för att ta hänsyn till en stor mängd relevanta extrema men plausibla scenarier som omfattar såväl kortvarig som ihållande stress samt institutionsspecifik och marknadsövergripande stress, inbegripet
 - a) att betalningar från deltagare inte kommer in i tid,
 - b) att en av de aktörer som tillhandahåller likviditet tillfälligt eller permanent inte kan göra detta, inbegripet de institut som avses i artikel 59.4 e i förordning (EU) nr 909/2014, depåbanker, Nostro-ombud eller tillhörande infrastruktur, inbegripet samverkande värdepapperscentraler,
 - c) samtidig press på upplånings- och tillgångsmarknaderna, inbegripet en minskning av värdet på de kvalificerade likvida resurserna,
 - d) stress vad gäller valutakonvertibilitet och tillgång till valutamarknaden,
 - e) att en tillhandahållare av anknutna banktjänster får sämre anseende så att vissa tillhandahållare av likviditet drar in likviditet,
 - f) att kursvolatiliteten för säkerheter eller tillgångar uppnår relevanta högsta historiska nivåer på ett återkommande sätt,
 - g) förändringar i kredittillgången på marknaden.
8. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska fastställa de relevanta valutor som avses i artikel 59.4 c i förordning (EU) nr 909/2014 genom att tillämpa följande steg i tur och ordning:
 - a) Ranka valutorna från högst till lägst utifrån genomsnittet av de tre största dagliga ackumulerade negativa nettopositionerna omräknat till euro inom en tolv månadersperiod.
 - b) Om relevant beakta
 - i) de mest relevanta unionsvalutorna, som uppfyller villkoren i delegerad förordning (EU) 2017/392

- ii) alla övriga valutor tills motsvarande aggregerat belopp av de genomsnittliga största ackumulerade negativa nettopositionerna som uppmätts i enlighet med led a uppgår till minst 95 % för alla valutor.
9. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska regelbundet och minst en gång per månad fastställa och uppdatera de relevanta valutor som avses i punkt 8. I dess regler ska det föreskrivas att tillfälliga avvecklingstjänster i icke-relevanta valutor i stressituationer kan verkställas till motsvarande värde i en relevant valuta.

Artikel 37

Likviditetsbrist som inte är förutsedd och potentiellt saknar täckning

1. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska fastställa regler och förfaranden för verkställande av avveckling i lämplig tid, under dagen och under flera dagar, av betalningsskyldigheter som uppstår till följd av enskilda eller flera samtidiga fall av obestånd bland dess deltagare. Dessa regler och förfaranden ska omfatta sådan likviditetsbrist som inte är förutsedd och potentiellt saknar täckning som uppkommer till följd av ovannämnda obestånd, och syfta till att förhindra att avvecklingar samma dag av betalningsskyldigheter återställs, återtogs eller försenas.
2. De regler och förfaranden som avses i punkt 1 ska säkerställa att tillhandahållaren av anknutna banktjänster har tillgång till kontantinsättningar eller placeringar till påföljande dag och att den har en rutin för att fylla på alla de likvida resurser som kan komma i fråga i en stressituation, så att den kan fortsätta att bedriva verksamhet på ett säkert och sunt sätt.
3. De regler och förfaranden som avses i punkt 1 ska inbegripa krav på följande:
- a) En kontinuerlig analys av föränderliga likviditetsbehov för att möjliggöra identifiering av händelser som utvecklas till situationer av likviditetsbrist som inte är förutsedd och potentiellt saknar täckning, inbegripet en plan för förnyelse av finansieringsarrangemang innan de löper ut.
 - b) Ett regelbundet praktiskt test av själva reglerna och förfarandena.
4. De regler och förfaranden som avses i punkt 1 ska åtföljas av ett förfarande som fastställer hur den identifierade potentiella likviditetsbristen ska hanteras utan onödigt dröjsmål inbegripet, i tillämpliga fall, genom en uppdatering av likviditetsriskhanteringssystemet.
5. I de regler och förfaranden som avses i punkt 1 ska även följande närmare anges:
- a) Hur en tillhandahållare av anknutna banktjänster ska få tillgång till kontantinsättningar eller kontantplaceringar till påföljande dag.
 - b) Hur en tillhandahållare av anknutna banktjänster ska genomföra marknadstransaktioner på en och samma dag.
 - c) Hur en tillhandahållare av anknutna banktjänster ska utnyttja förhandsfastställda likviditetslöften.
6. De regler och förfaranden som avses i punkt 1 ska inbegripa ett krav på tillhandahållaren av anknutna banktjänster att rapportera all likviditetsrisk som kan ge upphov till likviditetsbrist som tidigare inte förutsetts och potentiellt saknar täckning till
- a) riskkommittén hos tillhandahållaren av anknutna banktjänster och, i förekommande fall, till värdepapperscentralens riskkommitté,
 - b) den relevanta behöriga myndighet som avses i artikel 60.1 i förordning (EU) nr 909/2014, på det sätt som föreskrivs i artikel 39 i denna förordning.

Artikel 38

Arrangemang för omvandling av säkerheter eller placeringar till kontanter med på förhand bestämda och mycket tillförlitliga finansieringsarrangemang

1. Vid tillämpning av artikel 59.4 e i förordning (EU) nr 909/2014 ska kreditvärdiga finansinstitut omfatta något av följande:
- a) Ett kreditinstitut som har erhållit auktorisation i enlighet med artikel 8 i direktiv 2013/36/EU och vilket tillhandahållaren av anknutna banktjänster kan visa har en låg kreditrisk enligt en intern bedömning utifrån en fastställd och objektiv metod som inte uteslutande förlitar sig på externa utlåtanden.

- b) Ett finansinstitut från tredje land som uppfyller samtliga följande krav:
- i) Det omfattas av och efterlever tillsynsregler som bedöms vara minst lika stränga som dem som fastställs i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Det har robusta redovisningsrutiner, förvaringsrutiner och interna kontroller.
 - iii) Det har låg kreditrisk enligt en intern bedömning utifrån en fastställd och objektiv metod som inte uteslutande förlitar sig på externa utlåtanden.
 - iv) Det beaktar risken med att det har sitt säte i ett visst land.

2. Om en tillhandahållare av anknutna banktjänster planerar att upprätta ett på förhand bestämt och mycket tillförlitligt finansieringsarrangemang med ett sådant kreditvärdigt finansinstitut som avses i punkt 1 ska endast de finansinstitut komma i fråga som minst har tillgång till kredit från den centralbank som ger ut den valuta som används i de på förhand bestämda finansieringsarrangemangen, antingen direkt eller genom enheter inom samma koncern.

3. Efter det att ett på förhand bestämt och mycket tillförlitligt finansieringsarrangemang har upprättats med ett av de institut som avses i punkt 1 ska tillhandahållaren av anknutna banktjänster fortlöpande övervaka kreditvärdigheten hos dessa finansinstitut genom att

- a) göra instituten föremål för regelbundna och oberoende kreditvärdighetsbedömningar,
- b) tilldela och regelbundet se över interna kreditbetyg för varje finansinstitut med vilket värdepapperscentralen har upprättat ett på förhand bestämt och mycket tillförlitligt finansieringsarrangemang.

4. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska noggrant övervaka och kontrollera koncentrationen av sin likviditetsriskexponering mot vart och ett av de finansinstitut som ingår i ett på förhand bestämt och mycket tillförlitligt finansieringsarrangemang, inbegripet deras moderföretag och dotterföretag.

5. Tillhandahållaren av anknutna banktjänsters likviditetsriskhanteringssystem ska innehålla ett krav på koncentrationsgränser för vilka följande ska gälla:

- a) Koncentrationsgränserna ska fastställas per valuta.
- b) Det ska finnas minst två arrangemang för varje större valuta.
- c) Tillhandahållaren av anknutna banktjänster får inte vara alltför beroende av ett enskilt finansinstitut med beaktande av samtliga valutor.

Vid tillämpning av led b ska med större valutor avses minst de högst rankade 50 procenten av de mest relevanta valutorna, som fastställs i enlighet med artikel 36.8 Om en valuta har fastställts som en större valuta ska den fortsätta att anses vara en större valuta under en period på tre kalenderår från och med dagen då den fastställdes som större valuta.

6. En tillhandahållare av anknutna banktjänster som har tillgång till normal kredit hos en utgivande centralbank ska anses uppfylla kraven i punkt 5 b i den mån den har säkerheter som är godtagbara för centralbanken i fråga.

7. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska fortlöpande övervaka och kontrollera sina koncentrationsgränser gentemot sina tillhandahållare av likviditet, med undantag för dem som avses i punkt 6, och ha riktlinjer och förfaranden för att säkerställa att dess övergripande riskexponering mot varje enskilt finansinstitut befinner sig inom de koncentrationsgränser som fastställs i enlighet med punkt 5.

8. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska minst en gång om året och så snart en väsentlig förändring sker som påverkar riskexponering mot varje enskilt finansinstitut se över sina riktlinjer och förfaranden avseende tillämpliga koncentrationsgränser gentemot sina tillhandahållare av likviditet, med undantag för dem som avses i punkt 6.

9. Vid rapportering till den relevanta behöriga myndigheten i enlighet med artikel 39 ska tillhandahållaren av anknutna banktjänster informera den behöriga myndigheten följande:

- a) Alla väsentliga ändringar av riktlinjer och förfaranden avseende koncentrationsgränser gentemot dess tillhandahållare av likviditet som fastställts i enlighet med denna artikel.
- b) Fall där den överskrider en sådan koncentrationsgräns gentemot sina tillhandahållare av likviditet som fastställts i dess riktlinjer och förfaranden, som avses i punkt 5.

10. Om tillhandahållaren av anknutna banktjänster överskrider en koncentrationsgräns gentemot sina tillhandahållare av likviditet ska den utan onödigt dröjsmål åtgärda den alltför stora koncentrationen genom de riskbegränsningsåtgärder som avses i punkt 7.

11. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska säkerställa att arrangemanget för säkerheter möjliggör snabb tillgång till säkerheten i händelse av obestånd hos en kund, varvid hänsyn ska tas minst till arten, storleken, kvaliteten, löptiden och placeringen av de tillgångar som kunden ställt som säkerhet.

12. Om tillgångar som använts som säkerhet av tillhandahållaren av anknutna banktjänster finns på en tredjeparts värdepapperskonton ska tillhandahållaren av anknutna banktjänster säkerställa att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den kan i realtid se de tillgångar som ställts som säkerhet.
- b) Säkerheterna är åtskilda från den låntagande deltagarens övriga värdepapper.
- c) Arrangemangen med den tredjeparten förhindrar att tillhandahållaren av anknutna banktjänster förlorar tillgångar.

13. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska i förväg vidta alla nödvändiga åtgärder för att ha möjlighet att verkställa inkrävandet av de finansiella instrument som ställts som säkerhet.

14. Tillhandahållaren av anknutna banktjänster ska ha möjlighet att komma åt och under en och samma dag omvandla sådana icke-kontanta tillgångar som avses i artiklarna 10 och 11.1 till kontanter genom sådana på förhand bestämda och mycket tillförlitliga finansieringsarrangemang som fastställts i enlighet med artikel 59.4 d i förordning (EU) nr 909/2014.

Underavsnitt 4

Rapportering av likviditetsrisker

Artikel 39

Rapportering av intradagsriskhantering till behöriga myndigheter

1. En tillhandahållare av anknutna banktjänster ska rapportera till den relevanta behöriga myndighet som avses i artikel 60.1 i förordning (EU) nr 909/2014.

2. En tillhandahållare av anknutna banktjänster ska uppfylla samtliga följande rapporteringskrav:

- a) De ska minst en gång per år lämna en kvalitativ redogörelse som anger alla åtgärder som vidtagits i fråga om mätning, övervakning och hantering av likviditetsrisk, inbegripet intradagslikviditetsrisk.
- b) Den ska meddela alla väsentliga förändringar av de vidtagna åtgärder som avses i led a omedelbart efter det att de ägt rum.
- c) Den ska varje månad redovisa de mått som avses i artikel 30.1.

3. Om tillhandahållaren av anknutna banktjänster bryter eller riskerar att bryta mot kraven i denna förordning, inbegripet under perioder av stress, ska den omedelbart meddela den relevanta behöriga myndigheten detta och utan onödigt dröjsmål förelägga den relevanta behöriga myndigheten en detaljerad plan för att så snabbt som möjligt återgå till efterlevnad av kraven.

4. Fram till dess att efterlevnaden av kraven i denna förordning och i förordning (EU) nr 909/2014 är återställd ska tillhandahållaren av anknutna banktjänster rapportera de punkter som avses i punkt 2, enligt vad som är tillämpligt, minst dagligen i slutet av varje affärsdag, om inte den relevanta behöriga myndigheten tillåter en lägre rapporteringsfrekvens och en längre rapporteringsfrist med hänsyn tagen till den särskilda situationen för tillhandahållaren av anknutna banktjänster och med beaktande av hur omfattande och komplex dess verksamhet är.

Underavsnitt 5

Offentliggörande

Artikel 40

Offentliggörande

En tillhandahållare av anknutna banktjänster ska årligen offentliggöra en kvalitativ redogörelse som närmare anger hur dess likviditetsrisker, inbegripet intradagslikviditetsrisker, mäts, övervakas och hanteras.

Underavsnitt 6

Slutbestämmelser

Artikel 41

Övergångsbestämmelser

1. Tillhandahållare av anknutna banktjänster ska fastställa de relevanta valutorna enligt artikel 36.8 b ii tolv månader efter det att de erhållit auktorisation att tillhandahålla anknutna banktjänster.
2. Under den övergångsperiod på tolv månader som avses i punkt 1 ska de tillhandahållare av anknutna banktjänster som avses i samma stycke fastställa de relevanta valutorna enligt artikel 36.8 b ii med beaktande av följande:
 - a) En tillräckligt stor relativ andel av varje valuta i det totala avvecklingsvärdet av en värdepapperscentrals avvecklingsinstruktioner mot betalning beräknat över en ettårsperiod.
 - b) Följderna av att en valuta inte finns tillgänglig – för varje valuta – för tillhandahållaren av anknutna banktjänster med avseende på dess förmåga att bedriva verksamhet, i ett stort antal potentiella stressscenarier, som avses i artikel 36.

Artikel 42

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Scenarier för avveckling och omstrukturering

1. Ett scenario där värdepapperscentralen inte kan anskaffa nytt kapital för att uppfylla de krav som anges i artikel 47.1 i förordning (EU) nr 909/2014 ska anses vara utlösande för en omstrukturering av värdepapperscentralen om de omständigheter som beskrivs i scenariot är sådana att värdepapperscentralen skulle fortsätta att driva ett avvecklingssystem för värdepapper enligt avsnitt A punkt 3 i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014, och tillhandahålla minst ytterligare en huvudtjänst som förtecknas i avsnitt A i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014.
 2. Ett scenario där värdepapperscentralen inte kan anskaffa nytt kapital för att uppfylla kraven i artikel 47.1 i förordning (EU) nr 909/2014 ska anses vara utlösande för avveckling av verksamheten om de händelser som beskrivs i scenariot är sådana att värdepapperscentralen inte kan leva upp till definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 909/2014.
 3. De scenarier som avses i artikel 7 a ska omfatta följande bedömningar:
 - a) Om det rör sig om omstrukturering ska värdepapperscentralen uppskatta hur många månader som krävs för att säkerställa en ordnad omstrukturering av sin verksamhet.
 - b) Om det rör sig om avveckling: uppskattning av hur många månader som krävs för avvecklingen.
 4. Scenarierna ska stå i proportion till den typ av verksamhet som bedrivs av värdepapperscentralen, dess storlek, dess sammanlänkning med andra institut eller det finansiella systemet, dess affärs- och finansieringsmodell, dess aktiviteter och struktur och eventuella konstaterade brister och svagheter hos värdepapperscentralen. Scenarierna ska grundas på omständigheter som är exceptionella men plausibla.
 5. När värdepapperscentralen tar fram dessa scenarier ska följande gälla:
 - a) De omständigheter som beskrivs i scenariot riskerar att orsaka en omstrukturering av värdepapperscentralens verksamhet.
 - b) De omständigheter som beskrivs i scenariot riskerar att orsaka en avveckling av värdepapperscentralens verksamhet.
 6. Den plan för att säkerställa en ordnad avveckling eller omstrukturering av värdepapperscentralens verksamheter som avses artikel 47.2 b i förordning (EU) nr 909/2014 ska innehålla samtliga följande scenarier (företagsspecifika händelser):
 - a) Obestånd hos betydande motparter.
 - b) Skador på institutets eller koncernens anseende.
 - c) Ett betydande utflöde av likviditet.
 - d) Negativa förändringar i priset på tillgångar för vilka institutet eller gruppen har sin största exponering.
 - e) Stora kreditförluster.
 - f) En stor förlust till följd av operativa risker.
 7. Den plan för att säkerställa en ordnad avveckling eller omstrukturering av värdepapperscentralens verksamheter som avses artikel 47.2 b i förordning (EU) nr 909/2014 ska innehålla samtliga följande scenarier (systemomfattande händelser):
 - a) Obestånd hos betydande motparter som påverkar den finansiella stabiliteten.
 - b) Minskad likviditet på marknaden för lån mellan banker.
 - c) Ökad landrisk och allmänt kapitalutflöde från ett stort land där institutet eller koncernen bedriver verksamhet.
 - d) Negativa förändringar i priset på tillgångar på en eller flera marknader.
 - e) Makroekonomisk nedgång.
-